

PHONG-HOÁK

16 TUẦN BÁO RA NGÀY THỨ SÁU 7

TRANG

DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN-XUÂN-MAI

DIRECTEUR
NGUYỄN-TƯỜNG-TAM

ADMINISTRATEUR
PHẠM - HỮU - NINH

XU

MỘT BẢN CHƯƠNG TRÌNH

NƯỚC UỐNG VÀ NHÀ Ở

Dù cải cách về tinh thần hay hình thức mà trước hết chưa phá bỏ được những dị đoan, mê tín thì những sự cải cách kia cũng là vô ích, vì không thể có kết quả được.

Mấy kỳ trước, tôi nói về những sự cải cách về hình thức của làng và y phục của người, là lối coi như ông đã hiểu rằng dị đoan, mê tín không còn có ở trong óc người làng tôi nữa (về mê tín về dị đoan rồi tôi sẽ bàn truyện với ông trong mục giáo dục).

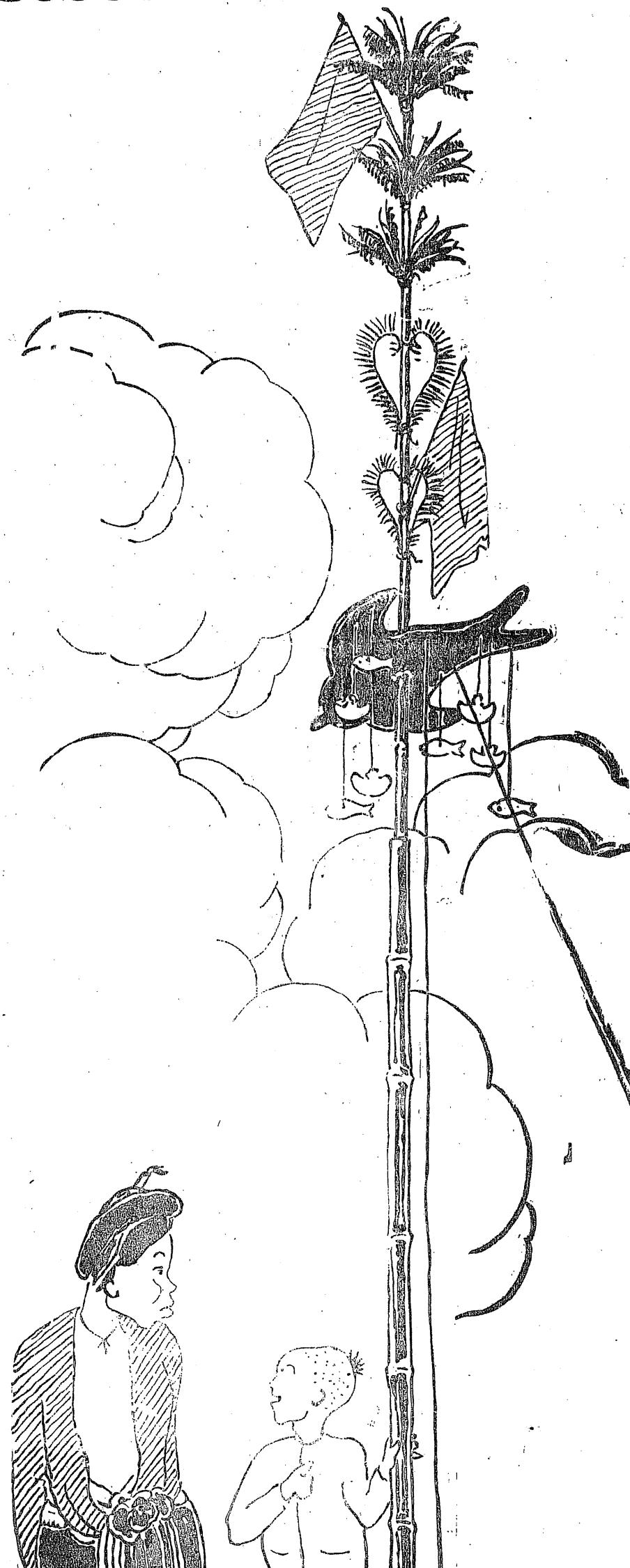
Tôi nói qua thế là vì rằng lần này tôi bàn về vấn đề nhà ở và nước uống, hai vấn đề có can hệ mật thiết với những sự mê tín, dị đoan cốt sọ của mình. Thí dụ: tìm được nơi cao ráo để khơi giếng mà những ông lý Toét, xã Xê kêu là âm-ti rắng chố đó nhắm vào long mạch thì công việc cũng là phải bỏ, nếu không sẽ sinh ra đánh nhau mất mạng.

Còn như về việc làm nhà mà dẫu mình tìm cho người ta cái hướng tốt, sáng sủa và thuận gió, song nếu hướng ấy không hợp với tuổi người làm nhà thì họ cũng chẳng theo. Một là họ chọn một hướng khác hay là họ chờ mấy năm nữa cho được tuổi hợp với hướng mà mình bắt họ phải theo.

Những sự giáo dục đã đánh dập hẳn được những sự mê tín ở trong các khối óc người làng tôi rồi.

Chúng tôi chỉ nghĩ sự ích lợi cần thiết của vệ sinh chung và vệ sinh riêng mà thôi. Mà về vấn đề vệ sinh thì bao giờ nước uống với nhà ở cũng đứng đầu.

Ngày trước làng tôi không có giếng, chỉ có ao với hồ. Bên bờ ao thì có đủ các thứ dơ bẩn, khó lòng mà tưởng tượng ra được hết mọi sự ô-uế: nào chuồng lợn, chuồng bò, nào bồn rác, giếch rách. Khi làm thịt các súc sinh

Con — Ồ ơi... cây nêu để làm gì?

Mẹ — Cây nêu để đuổi cỏ ma di

Con — Thế ma là hồn người chết đấy ư nhỉ?

Mẹ — Ủ

Con — O... Thế hồn ông bà ông vải về thì sao?

thì tiện nhất cho mọi người là ngả ra bên cầu ao một tấm ván. Bao nhiêu những thứ thừa thãi vứt đi không ăn được là trút cả xuống ao. Nào lông súc vật, mè đụng phản. Bên cạnh những vật bẩn thiu nỗi lèn bệnh một người ngồi vo gạo, một người khác gánh nước ăn. Đầu đằng kia ao, mấy người đàn bà ngồi tắm. Ngắm cái quang cảnh ấy, ông thử tìm hộ một hình dung từ để gọi người mình. Với tôi, thì ngoài chữ mọi rợ, tôi không còn chọn được một chữ khác ách đắng nữa.

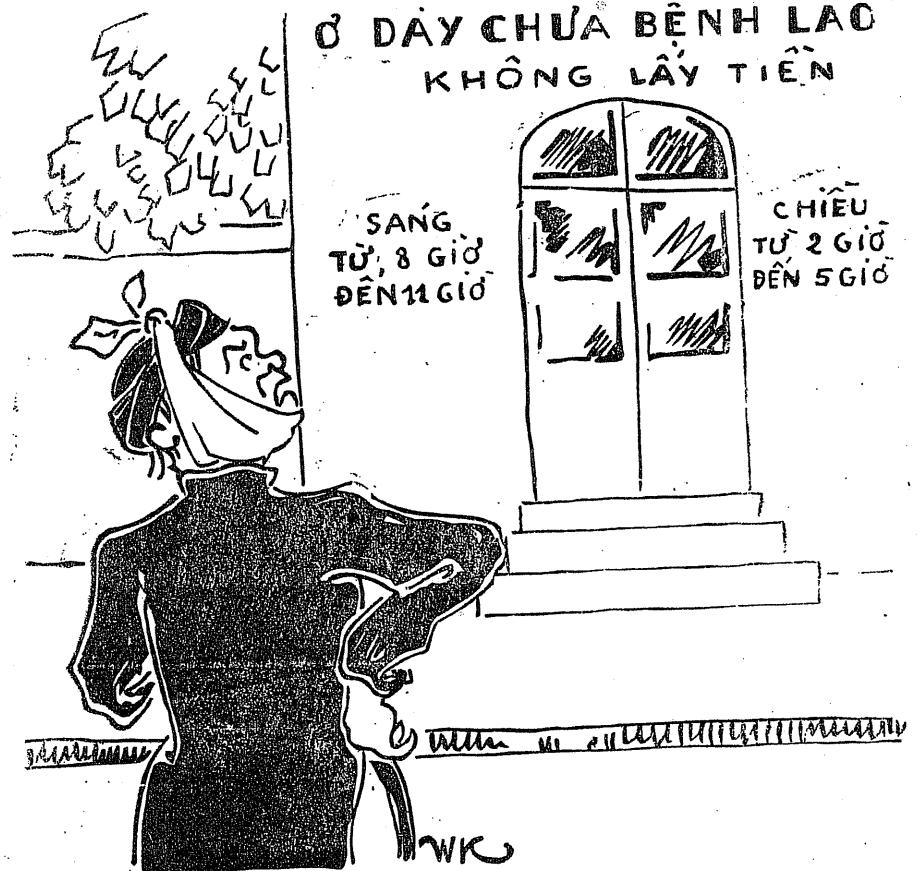
Trong một kỳ trước kia, tôi đã nói những ao hồ của làng tôi đều xung công cả rồi. Giả ông về chơi làng tôi bây giờ thì ông phải lấy làm lạ rằng những ao ấy đã có sậy bờ gạch cát. Thực khác hẳn với ao chuôm các làng khác. Tuy những ao ấy chỉ dùng làm nơi thả cá mà thôi, song chúng tôi cũng phải giữ sạch sẽ luôn, để tránh những hơi ô-uế xông lên, nhất là trong mùa hè nóng bức. Bờ đã cao mà người trong làng mồ trâu, mồ lợn, đã có nhà giết trâu bò. Đồ rác bẩn cũng đã có một nơi chừa riêng, và đã có xe bò của làng đi khắp các nơi để hót rác.

Còn như nước ăn thì đã có giếng. Chúng tôi đã tìm được nhiều nơi cao ráo xa ruộng thấp, xa tha ma để khơi giếng, mà khơi rất nhiều, mỗi xóm it ra cũng phải có một cái.

Sau này nếu tiền công quỹ của chúng tôi được rộng rãi thì chúng tôi sẽ thuê hẳn máy khơi về làng khơi một cái giếng thật sâu và làm nhà lọc nước rất cẩn thận. Rồi theo các thành phố, chúng tôi cũng đặt ngầm dưới đất những ống dẫn nước đi khắp các xóm, các nhà. Việc đó tôi thấy khó khăn, song chỉ năm năm nữa là chúng tôi làm nổi. Bây giờ thì chúng tôi hãy tạm dùng nước giếng khơi không lọc. Nước ấy tuy không thành khiết được bằng nước dùng ở thành phố, song còn tốt gấp trăm, gấp nghìn lần nước ao, nước hồ.

(Còn nữa)

Nhị-Cinh

— Khô quá ! mình lại đau răng ! già mình đau bệnh lao thì khỏi phí tiền, tiền biết bao !

TỰA

NỬA CHÙNG XUÂN

của Khai-Hung.

Ông Khai-Hung có ngõ lời để tặng tôi cuốn sách Nửa Chùng Xuân và bảo tôi để tựa. Tôi rất lấy làm cảm kích mà nhận lời, vì ý nghĩa cuốn sách đó rất hợp với tư tưởng và quan niệm của tôi đối với xã hội hiện thời.

Giữa lúc mới, cũ găng nhau, quyền Nửa chùng xuân ra đời.

Cô Mai, vai chính trong truyện là người đã hy sinh cho cái xã hội khát khè nứa cũ, nứa mới này; cô Mai là hình ảnh trăm nghìn cô con gái khát khao suốt đời chịu một vết đau thương vì sự trái ngược của hai nền luân lý: mới, cũ, của hai quan niệm: gia đình và cá nhân.

Bọn trẻ, nhất là về phái yếu, đương ở vào thời kỳ náo-nức ham sống, sống một cách hoàn toàn sung sướng, nếu gặp sự cản trở về đường tình-ái, tất nhiên là thất vọng, chán nản. Chán nản rồi quyền sinh. Cảnh ngộ này đã dùng làm luận đề cho biết bao tiêu thuyết.

Cô Mai trong Nửa chùng xuân cũng thất vọng, nhưng cô khẳng khái không chịu khuất phục bằng cách yêu sinh, cũng không chịu khuất phục bằng cách trả về với cái cũ — việc mà cô có thể làm được — cô cứ cứng cỏi mà sống yên lặng không than vãn, vùi lòng hy sinh hạnh phúc ở đời. Tuy đã vì đời chịu mang một vết thương không bao giờ mất, tuy đã thấy hạnh phúc mình tan tác như cánh hoa rơi bời trước gió, Mai vẫn tỏ ra là một người yêu đời, yêu đời một cách tha thiết.

Phòng đọc sách

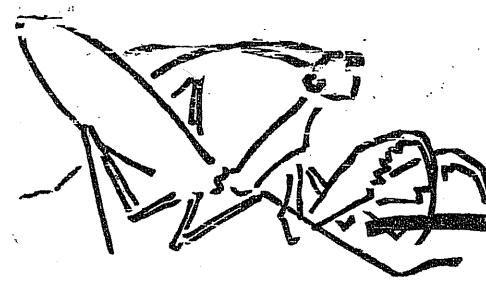
PHỤ-NỮ và NHI-DỒNG

Bắt đầu từ 1er janvier 1934, Nam-ký Thư-viên Hanoi đã lưu trữ được 2.000 bộ sách Quốc-văn làm phòng đọc sách cho Phụ-nữ và Nhi-dồng.

Mỗi các bà các cô lại Thư-viên mua (Carte de Prêt) Giấy mượn sách giá như sau này :

1 tháng	0\$60
3 tháng	1.60
6 tháng	3.00
1 năm	6.00

NAM-KÝ THU-VIỆN lại cho

TƯ

Nửa chừng xuân có thêm một đoạn dài về sau, khiến câu truyện thêm có một thú vị không ngờ. Sau này thế nào cũng sẽ đăng vào Phong-Hoa trong vài kỳ để các bạn không mua sách cũng được xem.

Đầu năm xem bói

Mùa xuân là mùa của sự trưởng tượng. Cây cỏ nảy lộc, đám mầm có lẽ cũng muốn trưởng tượng trở lại với mưa xuân. Cả đất trời cũng nhuộm màu rực rỡ, những sắc tốt tươi, như muốn trưởng tượng rằng còn xuân, tuy đã già cắc. Nhưng chỉ có loài người là nhiều trưởng tượng hơn cả. Mà trong loài người, thầy bói là hạng giàu trưởng tượng nhất, trên các nhà văn-sĩ một bức. Vì vậy, nên đầu năm, tôi phải xem bói ngay, một là rèn trí tưởng tượng của tôi, hai là để xem sự ngẫu nhiên của người ta đến ngàn nǎo.

Thường thường đi xem bói có một điều lợi: là bao giờ cũng mang được ít hy vọng về. Buôn may bán đắt, thăng quan tiến chức,... những câu bói thần riệu của các thầy nhắc ta nhớ đến những câu chúc tụng suông hôm mồng mộng, mồng hai tết... mà cũng kiến hiệu, nếu ta giàu trưởng tượng lắm. Lần này, tôi đi lại được lần cả vè vui, buồn, nhất là những vè thất vọng.

Thất vọng ngay lúc gặp mặt thầy bói. Người ta gọi thầy là thầy bói Lợn, có lẽ vì dáng dấp thầy mảnh rẽ tha thướt gợi cho liên tưởng cái vè yêu kiều của loài súc vật đáng yêu kia lúc ở trong lò quay ra.

Nhung tuy tên ông, người ông có vẻ vật chất, mà mắt của trí não ông — mắt của trí não ông thôi — sáng suốt lắm, các bà, các cô có máu mê tin cam đoan là thế. Có bà bảo vì cái dáng dấp xấu xí mà óc ông thông minh: cũng có lẽ. Ta cứ trông lợn ăn cám thì đủ biết: bao nhiêu cái thông minh như ân hiện trong con mắt sỉ-sí.

Chưa kịp hàn huyên đã thấy ông móm mê mấy đồng tiền trink, ra dáng âu yếm nó lắm, rồi lầm bầm khấn vái:

— Cầu tài, già sự ?

— Thầy thử bói xem.

— Ai bói được. hải nói rõ về việc gì chứ. Ông đừng tưởng việc gì cũng bói được, chỉ những việc biết thì mới nói được thôi.

Thầy bói Lợn cũng thông minh đấy. Thầy bói khôi hài mà thầy không biết.

— Thầy bẩm hộ xem năm giáp tuất này thế nào ?

— Năm giáp tuất sẽ có mười hai tháng.

— Kinh tế có khủng - hoảng nữa không ?

— May ra có lẽ hết khủng hoảng. Nhưng phần chắc hơn là nó vẫn khủng hoảng.

— Nếu vậy thì chẳng cần thầy, tôi bẩm cũng được.

— Sao ông không bẩm đi ?

Ü mà phải. Bao giờ các thầy bói bẩm cũng có thể, ai ai cũng biết vậy, mà ai ai cũng nhờ các thầy, còn nói gì nữa.

— Thầy bẩm hộ xem năm nay trong nước có xảy ra sự gì to tát không ?

— Có chứ, có ông Phạm Lê Bồng sinh con trai.

— Thế còn trong Kinh ?

— Ở phương nam không có gì lạ, như lời ông Linh-Nhã nói. Có lẽ chỉ có sự ông Linh-Nhã vẫn còn trên báo Annam mới, ông Linh-Nhã mà ai cũng cứ tưởng chết ngoéo từ lâu.

— Các ông nghị viên dân biểu ?

— Vẫn theo đuổi những công cuộc lớn lao, như: di nghệ hát, di dự tiệc, vẫn một lòng vì nước vì dân, vì tiền đồ tổ quốc... những lúc ra ứng cử.

KÍNH CÁO ĐỘC GIÀ

Số mùa xuân bản báo đã in hơn số thường rất nhiều, song vì có nhiều người muốn mua quay nên vẫn không đủ bán. Vậy bản báo phải in thêm lần thứ hai độ dăm nghìn nữa. Số mùa xuân (in lần thứ hai) sẽ bán vào ngày thứ tư 28 Février. — (Có cả phụ bản như trước).

Ngoài ra có in thêm phụ bản. Từ nay hễ ai gửi giấy mua năm thì bản báo sẽ gửi cùng với số báo đầu một bức làm quà.

VÔI PHỦ-LÝ

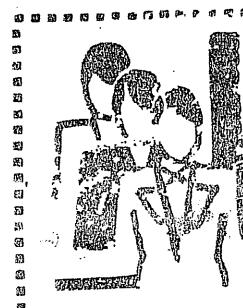
VỪA TRẮNG !

VỪA QUẦN !

VỪA RẺ !

Có giấy chứng chỉ phòng thí-nghiệm

Hiệu VĨNH-LỢI
Hanoi, 119, Sinh Từ, 119, Hanoi
LÒ VỎ Ở NAM-CÔNG PHỦ-LÝ

ĐÓ-HŨ-U-HIẾU

TAILLEUR DIPLOMIÉ DE L'ÉCOLE INTERNATIONALE DE COUPE DE PARIS

N° 41. Rue du Chanvre — HANOI

Coupe en façon impeccable et soignée adaptée à toutes anatomies. Aucune augmentation sur les prix courants

NHÓ ĐÊN LỚN

Ông Phạm-huy-Lục vẫn còn lòng, còn tim, ông ấy lại sắm thêm một ít phồi nữa đợi đến kỳ tông tuyễn cử sắp tới sẽ vãi ra cho thiên-hạ hết. Cụ Hà-Đặng ở trong Huế dắp đem bộ râu dài cống hiến cho xã-hội, đem cúng vào Viện Bảo-tàng Khải-định. Còn các ông nghị khác đều ra công cỗ súc nghĩ đến việc nhà các ông, làm việc có ích cho các ông, vì làm lợi cho nhà là làm lợi cho nước rồi.

— Vấn-dề lập-hiến và vấn-dề trục-tri liệu còn ai nói đến nữa không?

— Có chứ. Có ông Nguyễn-văn-Vĩnh và ông Phạm... Tá, Tôn-thất Bình bên báo Xứ sở. Mà không nói đến hai vấn-dề ấy, thì các ông biết nói gì, chẳng lẽ ông Vĩnh lại đem tương, cà, nước mắm lên báo, và chẳng nhẽ ông Bình họ Tôn-thất cứ đem lòng... tin ngưỡng của ông lôi ra mãi.

— Vấn-dề rượu, vấn-dề nước mắm?

— Rượu thi trước dân ta say, mà rồi ta vẫn say. Còn nước mắm chưa đến nỗi phải đút nút «tắc-lị» cho nên ta còn được ăn.

— Còn làng báo?

— Trong làng báo, năm giáp-tuất này lợi cho báo Đông-Pháp nhất. Tuất là gì? Chẳng phải là chó ư? Mà cũng vì là năm giáp-tuất, nên sẽ có mười tờ báo mới thả rông ra, rồi đến hết năm thì theo nhau mà chết. Tục ngữ chả có câu «... hết truyện» là gì.

— Thôi, không nói đâu xa. Thầy cho biết ngày mai mưa hay nắng?

— Ôi! cái ông này nói hay! Đoán là đoán những việc xa xôi, có quan hệ đến quốc-gia, xã-hội hay đến vận mệnh một nhà, một người, chả ai lại bẩm xem việc sảy ra ngày mai. Có ai lại bói truyện có thể nghiệm ngay được bao giờ.

Đã có bán mấy cuốn sách mới

VÀNG VÀ MÁU... Giá : 0\$45
cỦA THẾ-LŨ (TỤ LỰC VĂN ĐOÀN)

ANH PHẢI SỐNG... Giá : 0\$45
cỦA NHẤT-LINH VÀ KHÁI-HƯNG
(TỤ LỰC VĂN ĐOÀN)

CẠM BÃY NGƯỜI... Giá : 0\$45
cỦA THIÊN HƯ VŨ - TRỌNG - PHUNG
(3 QUYỀN TRÊN NÀY DO SADIEP
XUẤT BẢN)

NỬA CHƯƠNG XUÂN. Giá : 0\$70
cỦA KHÁI HUYNH (TỤ LỰC VĂN ĐOÀN)
(Tác giả xuất bản)

Mua sách xin gửi tiền trước về ông Nguyễn - Tường - Tam 1 Bd Carnot
Tiền cước gửi tối bảo linh : 1 cuốn 0\$20, mỗi cuốn sau nữa thêm 0\$06
Các bạn mua P. H. dài hạn được trừ 10% vào tiền sách

Bé cái lầm.

Ông Nam-Ký xuất bản quyển sách Choi xuân năm giáp-tuất, có đăng một bài phú của ông Hoàng-Hóa sao lục.

Người ta sao lục một bản nguyên văn để đăng lên báo, nhưng ông Hoàng-Hóa sao lục trong trí tưởng tượng của ông.

Bài phú ấy nguyên đề là «phú thầy phán» của Tú-Mõ làm ra được sáu, bảy năm nay, có người sao lục đăng lên báo Nam-Phong độ ấy.

Ông Hoàng-Hóa đọc thấy, vô duyên kêu to :

— Chính của Tú-xuong. Ta phải sao lục đăng lên sách Choi xuân của Nam-Ký lấy tiền tiêu chơi!

Ấy thế là ông ta sao lục. Nhưng khốn một nỗi, những tiếng «Pa-lát, Pa-tê» dùng trong bài phú lại không có thủa ông Tú-Xuong còn sinh thời thì biết làm thế nào? Có khó gì, vứt bỏ nó đi là xong. Ông Hoàng-Hóa nghĩ vậy.

Nghĩ vậy, ông làm như vậy. Ông không những là một người sao lục, ông còn có thể nhận là tác-giả hay tán trợ giả... của bài phú ấy nữa. Ông chỉ để hai chữ «sao lục» là vì ông khiêm tốn đấy!

Nói tóm lại, nhò có ông Hoàng-Hóa, Tú-Mõ hóa Tú-Xuong. Còn ông Hoàng-Hóa, ông chẳng hóa ra gì sốt. Nói cho đúng, ông hóa ra chẳng ra gì.

Thi L.T. số 33

— Thưa cụ, hàng tôi bán đủ các thứ bánh, cụ mua bánh gì cũng có.
— Thế cô cho tôi mua xu bánh đú.

Nhân câu truyện «hóa» này, theo gươong cụ Hi-Đình, ngẫu hứng nên câu thơ... nhị tuyệt:

Tú-Mõ, Tú-Xuong thôi cũng vậy,
Khác nhau một chữ có khi lầm.

Tú-Lý

Của ngôi sao lấp lánh trên không trung,
Của lá cỏ non nớt đậm hương trong
Với tiếng đế than lặng lẽ, như khuyên

nhă

Đối ta yêu nhau, dưới vùng trời lặng lẽ.

Nào đâu khoảng đêm dài vắng vẻ,
 Tay cầm tay, em tỏ cho anh hay
Những cảnh lòng u ân bấy lâu nay
Và những nỗi sầu tư, điều trót vong.
Có nhớ không em? Dưới đèn chung bóng
Đánh vần hai chữ ái-án,
Những tưởng cùng nhau thay mái tóc.
Anh ngồi khơi đồng tro lồng, băng
khuông
Tơ tưởng đến tình xưa để mặc cho
sương móc
Nhuộm lạnh cả tâm hồn. Vì từ đây
Thui thủi trên đường đời náo động
Anh lại dem theo, với lòng hoài vọng
Không cùng, lòng nhớ tiếc khôn khuây.
Người không tên

BAO GIỜ TRỞ LẠI

Mang tấm lòng hoài vọng không cùng
trên đường đời

Anh đi tìm hạnh-phúc, đi tìm người

Cùng một linh hồn: yêu lý tưởng,

yêu hy sinh,

Yêu cảnh non sông rực rỡ,

Cảnh lá rơi hoa nở,

Ánh nắng buổi chiều đông đưa lạnh ở

dầu cảnh,

Gió trong dưa mát trên đường nắng

đèn cat bụi,

Những cảm giác thoảng qua — nhẹ

như hương lan.

Mà không bao giờ trở lại.

Anh gặp em — ở trước cảnh bát ngát,
mênh mang.

Anh đứng lặng trong mái tóc mai em bay

Theo ngọn heo may than dài trong

giăng cây,

Để linh hồn phiêu diêu vào cõi mơ màng

Đằng những vẻ đầm ấm dịu dàng

Bao nhiêu nỗi yêu thương ăn trong đôi
con mắt.

Anh yêu — tình yêu em man mác

Mỗi ngày một đám đuối, mỗi ngày một

xau xa;

Anh đem tình yêu em thiết tha

Yêu cả đến muông trùng cây cỏ,

Cả đến loài người độc ác, man trá nỗi.

Nào đâu những buổi chiều

Mây vờn theo gió, bóng trăng theo

Bóng đời ta trên cánh đồng không vắng?

Anh còn nhớ: em tựa vào vai, ngược

mắt lên

Nhìn anh... rồi đời ta cùng yên lặng.

Để diệu đòn lòng hòa nhịp linh ứng

với diệu đòn

Huyền diệu vĩ cùng của vĩ trù,

TỤ - LỰC VĂN - ĐOÀN

MÁY VĂN THƠ

cỦA THẾ-LŨ

In có han và thật có vẻ mỹ
thuật, mỗi cuốn giá 1\$00, tiền
cước gửi 0\$20. Trả tiền trước
bằng ngân phiếu 1\$20 gửi về:
Ông Nguyễn - Tường - Tam

N. 1 Boulevard Carnot

Bao nhiêu người gửi tiền mua
thi in bấy nhiêu. Ngoài ra
không bán.

Quyển nào cũng có chữ ký
của tác giả

A vendre

Lustres en cuivre à 3, 5 et 12
ampoules, appliques à 1 et 2 am-
poules, abat-jour, tulipes verre,
matériel divers et environ 150 vol-
umes reliés, dos et coins cuir rouge,
de collections incomplètes de revues
littéraires ou illustrées.

S'adresser: Cercle de l'Union, Rue
Dominé, Square Paul-Bert Hanoi.

NHÀ MÁY RUỘM TÔ - CHÂU

100, Phố Bờ-Sông, Hanoi (gần cột Đồng-Hồ)

C ruộm dù các thứ hàng Tẩy, hấp quần áo tẩy, chải tuyết và dổi
U mẫu các hàng nhung, ruộm các hàng súc, súc hàng gài
E rộng bao nhiêu đã có máy làm, đẹp như hàng ngoại quốc.

MÓI MÓ'

Imprimerie Nam - Tân

82 và 85, Phố Bonnal

HAIPHONG

Adresse Télégraphique NAM-TAN

Téléphone 558

ĐỜI MJA GIO

Xã-hội tiêu-thuyết CỦA KHÁI-HUNG VÀ NHẤT-LINH

L. T. S. Bắt đầu từ năm nay, bản báo mới thêm mục vẻ đẹp, trong đó sẽ nói về đầm mơi thứ trang sức; quần áo, đồ đạc, nhà cửa v.v...., sẽ có nhiều bức vẽ kiểu của mấy nhà họa-sĩ tốt nghiệp ở trường Mỹ-thuật giúp.

Mục này để tặng riêng các bà, các cô. Mong rằng nhờ có mục này rồi người, quần áo và đồ đạc sẽ dần dần được tăng thêm vẻ đẹp.

Y PHỤC CỦA PHỤ-NỮ

Mỗi nghe đâu đẽ, ta chớ vội cho là một vấn đề nhỏ mọn không đáng bàn, một vấn đề thuộc về vật chất. Chính ra vật chất vẫn có mặt thiết với tinh thần mà nó lại cùng với tinh thần phân biệt rõ ràng loài người với giống vật. Người ta khác giống vật là bởi trí khôn và bởi cả quần áo.

Các nhà đạo-đức thường nói: « quần áo chỉ là những vật dùng để che thân thể ta cho khỏi gió, mưa, nắng, lạnh, ta chẳng nên để ý đến cái đẹp, cái sang của nó làm gì ». Muốn theo đúng như thế, soái ra ta cũng phải là một bậc thánh hiền. Nhưng khốn nỗi, chúng ta chỉ là chúng ta, nghĩa là những người thường, sống, chết có hạn, đầy rẫy những lòng ham muốn, những tính xấu xa mà... tính ra đẹp lại là một.

Ngoài sự tiện lợi, ta còn ưa thêm cái đẹp, cái sang. Chẳng phải chúng ta bây giờ mới thế, các cụ tổ ta đời xưa cũng đã vậy rồi, trừ các cụ « tổ khỉ » là không kề, cái đó đã cố nhiên vì... các cụ còn là khỉ, chưa biết điện.

Theo ý tôi, quần áo tuy dùng để che thân thể, song, nó có thể là tấm gương phản chiếu ra ngoài cái trình độ trí thức của một nước. Muốn biết nước nào có tiến bộ, có mỹ thuật hay không, cứ xem y phục của người nước họ, ta cũng đủ hiểu.

Y phục của người các nước Âu, Mỹ

không những rất gọn gàng, hợp với khí hậu xứ họ, mà kiểu mẫu lại rất nhiều và rất đẹp. Như thế dù tỏ ra rằng họ có một cái trình độ trí thức rất cao, một nền văn minh rất rõ rệt và luôn luôn tiến bộ.

Đoái nhìn lại nước nhà, tôi không khỏi có điều chán nản. Trừ y phục của bọn trai chúng tôi, phần nhiều phỏng theo kiểu mẫu của người Áo, Mỹ, còn y phục của các bạn gái, tôi xem thấy có nhiều điều bất tiện mà lại không có vẻ chi là mỹ thuật.

Tuy rằng vài năm gần đây, y phục của các bạn gái cũng có một vài phần sửa đổi, song sự sửa đổi đó chẳng qua chỉ ở mấy cái mẫu sắc sỡ, mấy thứ hàng lụa nước ngoài. Rút cục lại, đâu vẫn hoàn đấy. Công sửa đổi cũng bằng thừa.

Phụ-nữ đời nay có khác phụ-nữ đời xưa họa ch้าง ở chỗ không đội nón thúng quai thao, không đi dép công hay giày « mõm nhái » như họ. Còn thì, vẫn kiểu áo lèo sôe ấy, vẫn cái quần lụng thụng đèn ngòm ấy. Hoặc giả cũng có người ưa mặc quần trắng, song tiếc rằng số đó rất ít. Họ có ít không phải là họ sợ mặc quần trắng nó sạch quá, chỉ tại họ sợ cái dư luận « quáng gá » của người mình. Hơi trông thấy bóng một cô mặc quần trắng đi qua là y như có kẻ bất bình nói mát... nào là tân thời, nào là lố lăng, thôi thì đủ thứ... Nhưng nghĩ cho kỹ, những kẻ đó bất bình cũng phải... Vì sao các cô giám không theo họ ở bần? Vì sao các cô lại tự tiện bỏ quần đen, nó là cái quốc hồn quốc túy của họ? Vả quần đen có bần cũng chẳng ai thấy mà lại đỡ tốn công giặt. Rõ rại vô cùng.

Nhưng nói là nói vậy, nếu các bạn

gái không sợ ướt sạch, tôi sẽ khuyên nên mặc hẳn quần trắng. Cái quần trắng cũng như cái đường ngôi lêch, đòi giày gót cao, e nó chẳng hề tiêu biểu cho sự lanh mạm, dâm ô.

Nếu các bạn cũng lại đồng ý như tôi: « sống thời buổi nào, theo thời buổi ấy » mà muốn lựa gió soay chiều, tôi xin đánh bạo khuyên thêm các bạn nên sửa sang lại bộ áo.

Sửa sang không phải là công việc dễ. Vẫn biết rằng mỗi bước tiến là một bước hay, mỗi điều mới là một điều lạ, song bước vội hay ngã, mà mới quá, có thể làm ta chướng mắt. Vậy sửa đổi, ta phải sửa đổi dần, tỉ như người chèo thuyền phải chèo từng bậc.

Bộ áo của các bạn gái rồi đây phải như thế nào?

Trước hết, nó phải hợp với khí-hệu xứ ta, với thời-tiết các mùa, với công việc, với khuôn khổ, với mục đích của thân hình mỗi bạn; sau nữa, nó phải gọn gàng, dẫu-dị, mạnh mẽ và có vẻ mỹ-thuật và lịch-sự. Nhưng dù thế nào, nó cũng phải có cái tính-cách riêng của nước nhà mới được. Các bạn là phụ-nữ Việt-Nam, vậy áo của các bạn phải có một vẻ riêng để người khác khỏi nhầm các bạn với phụ-nữ nước ngoài, như nước Tàu, nước Pháp, nước Nhật-bản chẳng hạn... mà cả nước Lào-lỗ nữa, (nếu nó cũng là một nước).

Các bạn thử đề ý nhận xem, cái áo hiện thời của các bạn có điều gì bất tiện, và thừa không?

Muốn đề các bạn khỏi mất thì giờ vô ích, tôi xin thưa:

Chính cái cõi là thừa và hai ống tay bất tiện.

Cúc cõi ch้าง bao giờ cái thi cái cõi để làm gì, tôi xin hỏi? Đề che cõi ư? Thì nó nhỏ sít thế kia, che thế nào đủ, vả lại áo các phụ-nữ nước lạnh bên Âu, Mỹ còn chẳng cần cõi, nữa là xú ta khí hậu rất nóng. Còn hai ống tay thi... thì các bạn cứ thử co tay lại vuốt mái tóc mà xem. Có phải nó chật quá không?... nó khó chịu và bất tiện lắm không? Mà người không dám co tay vào, ruỗi tay ra thì mất hết vẻ tự-nhiên, mềm mại, yêu diệu của trời đất phú riêng cho các phụ-nữ không?

Không những thế, các kiểu áo của các bạn nó lại còn kỳ dị lắm nữa. Nếu các nhà mỹ-thuật bên Âu, Mỹ qua xú ta, chẳng may lần đầu mà được thấy những bộ áo của các bạn, tôi dám chă

ho phái ngạc nhiên mà buột mồm kêu: « Ô là là... » (nếu họ là người Pháp). Phải, họ lấy làm lạ là phải, vì phụ-nữ nhà Nam sống trong thế-kỷ thứ hai mươi này mà còn giữ những bộ quần áo lôi thôi, lốm đốm.

Nếu các bạn cũng lại đồng ý như tôi: « sống thời buổi nào, theo thời buổi ấy » mà muốn lựa gió soay chiều, tôi xin đánh bạo khuyên thêm các bạn nên sửa sang lại bộ áo.

Sửa sang không phải là công việc dễ. Vẫn biết rằng mỗi bước tiến là một bước hay, mỗi điều mới là một điều lạ, song bước vội hay ngã, mà mới quá, có thể làm ta chướng mắt. Vậy sửa đổi, ta phải sửa đổi dần, tỉ như người chèo thuyền phải chèo từng bước.

Tôi mong rằng rồi đây các bạn gái sẽ mạnh bạo mà tiến bước, gác bỏ ra ngoài những điều bình-phẩm vô giá-trị. Vẫn biết rằng: người ta phải cần dư-luận, nhưng dư-luận « quáng gá », ta có quyền vứt bỏ. Điều gì hay, ta theo, dở ta bỏ, miễn là ta không làm gì quá lạm, rởm đỏi, có thể tốn đến hạnh phúc, hại đến danh-dụ của ta và của nước.

Nguyễn-cát-Tường.

TỰ LỰC VĂN ĐOÀN

ĐƯỜNG QUYỀN GIÁM ĐỐC CỦA ÔNG NGUYỄN-TƯỜNG TẠM

Đã xuất bản

HÒN BUỐM MƠ TIỀN của Khái-Hung (hiện bán hết)

VÀNG VÀ MÁU của Thế-Lữ

ANH PHẢI SỐNG của Nhất-Linh

và Khái-Hung

NỬA CHÙNG XUÂN của Khái-Hung

ĐƯƠNG IN

HÒN BUỐM MƠ TIỀN của Khái-Hung (in lần thứ hai)

Sắp in

MẤY VẦN THƠ của Thế-Lữ

GIÓNG NƯỚC NGƯỢC của Tú-Mô

GÁNH HÀNG HOA của Khái-Hung

và Nhất-Linh

GÓI TẠC ĐẠN của Thế-Lữ

GIỌC ĐƯỜNG GIÓ BỤI của Khái-Hung

DÂN QUÊ của Tự-lực Văn-doàn.

NÊN DÙNG PHÁO VIỆT-NAM

Hiệu Tường-Ký, Hạnh-Phúc, Khánh-Thọ

BÁN TẠI HIỆU TUỐNG-KÝ

78-80, PHỐ HÀNG ĐƯỜNG VÀ 44, PHỐ HÀNG Bồ, HANOI

Xưởng chế-tạo: làng Phú-xá, Hà Đông
có đặt đại-lý khắp-tam kỲ

KIỀU NHÀ LỐI TỐI TÂN

Vẽ kiều nhà theo luật vệ-sinh thành-phố Hanoi trong 16 năm nay. Bản-sở đã vẽ được 225 cái kiều nhà đã làm tại Hanoi và các tỉnh, vậy trước khi các ngài dự định làm nhà, xin kính mời các ngài lại Bản-sở xem đủ 225 cái kiều đã vẽ ấy thi các ngài sẽ được vừa ý và sẽ có ngôi nhà sinh đẹp hơn hết. — Tính giá rất hạ để tạ các ngài có lòng tin yêu nghề vẽ của Bản-sở trong 16 năm nay.

NHUẬN-ỐC

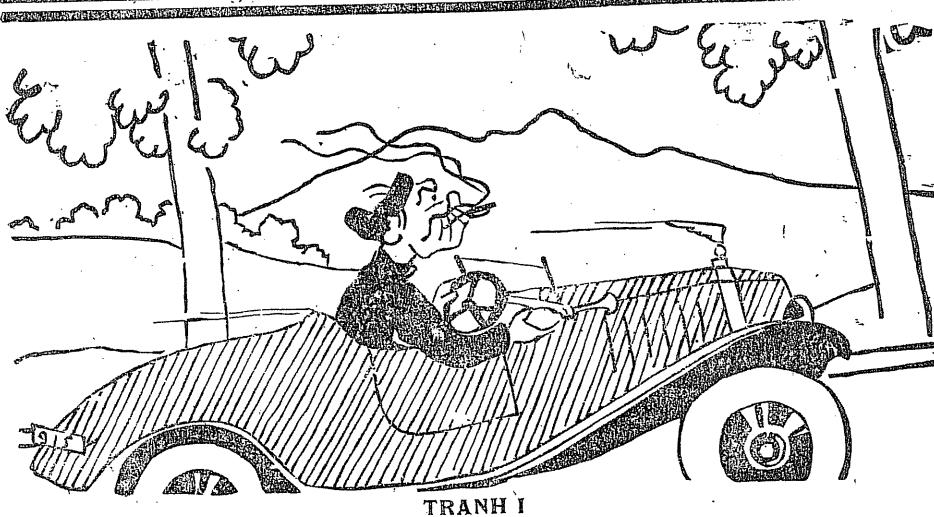
168, Rue Lê-Lợi — HANOI (Gần trường Thế-đục)

TOUT POUR ARCHITECTURE

TÙ CAO DÊN THẬP

NGƯỜI

VÀ VIỆC

TRANH I

PHỤ TRƯƠNG PHONG-HÓA

sẽ ra cùng với số 87

SẼ ĐĂNG

CON CHIM XANH

của Đoàn PHÚ-TÚ

Lòng tin ngưỡng của
báo Xứ sở Annam

Đầu năm vốn là lúc lòng tin ngưỡng của người ta được dễ dàng phát triển: tại các đèn, miếu, ta thấy những bà đồng, ông đồng, con công cùng đệ tử nhảy múa để tỏ lòng tin ngưỡng đối với mẫu, cô, cậu.. Vậy thì hẳn báo Xứ sở cũng không chịu kém, cũng tỏ lòng tin ngưỡng với mục đích—(không phải mục đích)—của nó.

Trong hai cột dài, báo Xứ sở tỏ lòng tin ngưỡng của nó. Ta hắng lảng tai nghe:

... Chúng tôi khum núm thú thật rằng chúng tôi chưa làm được việc gì cả...

Khiêm tốn quá, báo Xứ sở! Đã làm được nhiều rồi đấy chứ! Nay nhé: đã in đen được biết bao nhiêu là tờ giấy trắng, đã nuôi được biết bao nhiêu là thợ nhà in, mà nhất là đã làm cho ông Lê Bồng hóa ra ông Kim-Khánh! Công cuộc to nhất thế mà không kề ra, mới thấy báo Xứ sở là một.

Ngôi sao

Hay nhất là câu «đoạn hậu»:
... Ấy cũng vì chúng tôi có lòng tin ngưỡng bắt khả giao - động ở sự ưu-mi của chủ nghĩa chúng tôi và chúng tôi được các bạn giúp đỡ lần cả về đường tinh thần và đường vật chất, nên chúng tôi đi bằng những bước chắc chắn trên con đường đầy chông gai cho tới mục đích, của chúng tôi nó sáng lấp lánh nơi kia như ảo hoặc, như làm mê muội lòng người,

đau kỳ đạt được mới thôi và ngày đêm trước mặt bao giờ cũng có hoặc là một công cuộc to tát, hoặc là một tấm lòng yêu đương lớn lao.

Các ông bên báo Xứ sở vất vả thì vất vả thật, mà công cuộc lớn lao của các ông thì lớn lao thật. Mục đích các ông là động đay, là đi. Mà đi, đi vào Huế, chẳng là vất vả ư? Mà công cuộc động đay của các ông chẳng là lớn lao ư?

Vậy, theo nhà thi-sĩ Hugo, chỉ có các ông mới đáng sống, sống ở bên bờ sông Hương!

Văn Tchya.

Tchya là một nhà văn-sĩ kiêm thi-sĩ, kiêm họa-sĩ.

Về mặt họa, có lẽ ông giỏi nhất. Nghĩa là ông bảo ông vẽ giỏi nhất. Phiền một nỗi, ai trông thấy tranh ông vẽ cũng không phân biệt được ông vẽ đàn ông hay đàn bà, người hay ngọc. Ấy, ông giỏi vẽ ở chỗ ấy! Ta trông nét vẽ nguệch ngoạc của đứa trẻ lên năm có cảm tưởng về mỹ-thuật thế nào thì lúc đứng ngắm những tranh vẽ của ông Tchya cũng có cảm tưởng về mỹ-thuật như thế.

Ông hơn các nhà mỹ-thuật khác ở chỗ ấy. Ủ, thử hỏi các nhà mỹ-thuật khác ai đã vẽ được như đứa trẻ lên năm, như ông?

Về mặt thi, ông vừa là con quốc kêu sầu, lại vừa là con sáo ôn lại những cái sáo cũ: thế cho nên chẳng ai nghe ông kêu, ông hát, chẳng ai biết ông là thi-sĩ. Rõ tội nghiệp!

Ông còn là văn-sĩ nữa. Lối văn của ông, lẽ tất nhiên là lối văn Tchya. Lối văn Tchya có một cái đặc tính: là nhìn mặt chữ thì xem được (lẽ cố-

nhiên!), nhưng nếu đọc lên, nghe nó có một âm hưởng lạ, phảng phất như mùi....

Không tin cứ đọc to tên ông Tchya lên mà nghe.

« Chính-trị than ôi! »
của ông Trần-bá-Vinh

Báo Sao-Mai mới ra đời trong Huế. Ông Trần-bá-Vinh, nghị-viên, cựu thư-ký của Nghị-viện Trung-kỳ đứng lên vừa làm Tổng-lý, vừa làm chủ-bút báo ấy: chỉ vì công ích, công lợi, quốc dân, mà tuy ông chưa hề cầm cán bút viết nhật trình bao giờ, ông phải bỏ đàn chính-trị mở báo đây thôi. Ông thật là một «người dân làm chính-trị» biết «thương nước» vạy ôi!

Vì thế mà báo Sao-Mai ra đời. Nhưng «Sao-Mai» lại chính là «sao hôm», cho nên báo của ông Vinh tuy muốn hưởng hồng như buổi sớm là hóa tối tăm như buổi chiều.

Báo Sao-Mai gần đây có một bài mạt-sát mấy hạng dàn làm chính-trị đáng ghét: hạng bỉ, hạng ba phết, hạng thương nước cực chẳng đã. Ông Trần-bá-Vinh, ông đã nghe rõ chưa?

Ông hãy lắng tai nghe báo Sao-Mai nói:

... làm chính-trị phải có «thủ đoạn chính-trị», nghĩa là bí mật và sảo quyệt».

Ông Vinh, ông có làm chính-trị đấy không nỉ?

Cho nên, theo câu kết của bài mạt-sát ấy:

« Chính-trị! than ôi! chính-trị! »

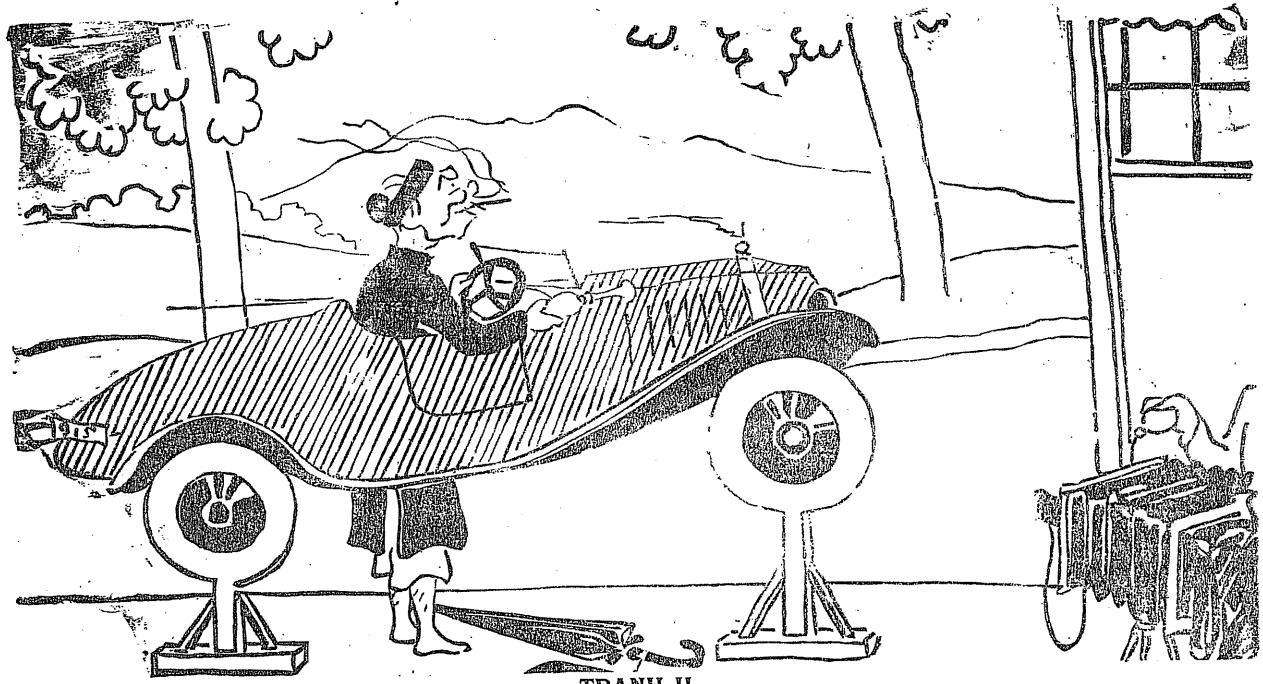
Tôi xin nói điều :

« Sao mai! than ôi! Sao mai! »

« Trần-bá-Vinh! than ôi! Trần-bá-Vinh! »

« Sao hôm! than ôi! Sao hôm! »

Tú-ly

TRANH II

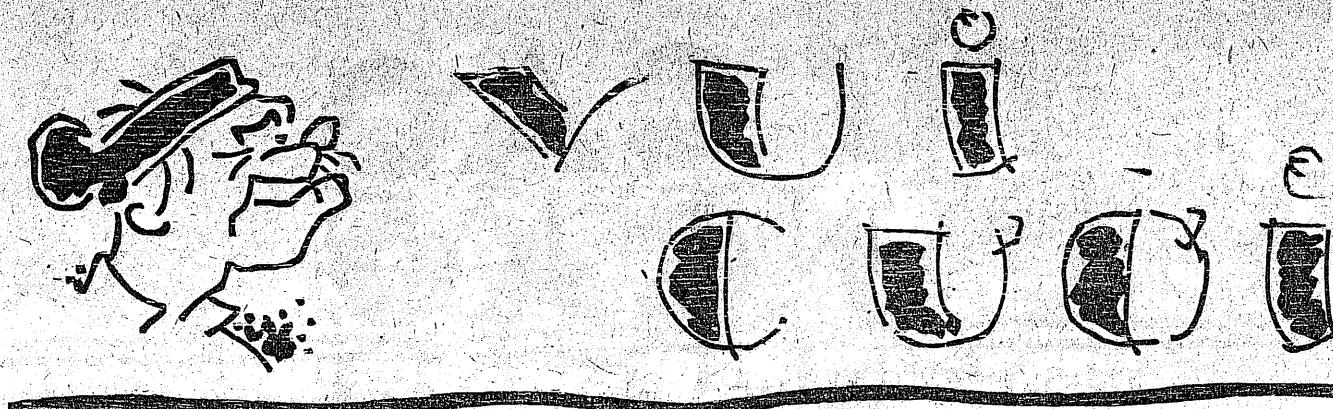
THUỐC LÂU HỒNG - KHÈ

Bệnh lâu mới phát ra mủ, ra máu, buốt tức, hoặc bệnh lâu chữa không rút nọc, mỗi khi uống rượu, thức đêm, trong người nóng nẩy, lại thay có mủ và xem trong nước tiểu có vẩn, uống thuốc này đều khỏi rút nọc. Thuốc đã mau khỏi, lại không công phạt, nên được anh em chỉ em đồng-bào tin dùng mỗi ngày thêm đông, cả người Tây, người Tàu cũng nhiều người uống thuốc này được khỏi rút nọc, công nhận rằng không thuốc nào hay bằng thuốc lâu Hồng-Khè. Giá 0\$60 một ống. Bệnh giang-mai, tim-la phát hạch lèn soái, nóng rát lở loét quy đầu đau, xương, rát thịt, rức đầu, nồi mè-day, ra mào sà, hoa-khế, phá lở khớp người, uống một ống thuốc là kiến-hiệu, không hại sinh-dục. Cũng 0\$60 một ống. Xin mời qua bộ lại hoặc viết thư về, lập tức có thuốc gửi nhà giây hép đến tận nơi.

HỒNG - KHÈ DƯỢC - PHÒNG

88, Route de Hué (số cửa chợ Hôm) Hanoi — Téléphone 755

ĐẠI-LÝ HỒNG-KHÈ — M. Đức 73, Belgique, Haiphong — Ích-sinh-Đường 190, hố Khách, Nam-dịnh — Xuân-Hải 5, Rue Lạc-son, Sơn-tây — Phúc-Long 12, Cordonnier, Hai-duong — Bát Tiên, Maréchal Foch, Vinh — Bát Tiên quan ái, Paul Bert, Hué — Bát Tiên, Tourane marché — Rue Marché Nha-trang — Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao Saigon — Có đặt đại-lý khắp ba Kỳ — Ai muốn nhận làm đại-lý xin viết thư về thương lượng.

Vô danh

I. Khâm-thiên-giám

Quan trường. — Khâm-thiên-giám nghĩa là gì?

Học trò. — Bẩm, có hai nghĩa.

Quan trường. — ???

Thí sinh. — Ở kinh-dô, nghĩa là tòa Thiên-văn của nhà vua. Còn ở Hanoi, nghĩa là đường xe điện.

Quan trường. — ???

Thí sinh. — Đường xe điện từ Khâm-thiên đến Giám.

II. Một câu thi dụ.

Thầy giáo. — Anh hãy kể một câu thi dụ «dân bà làm quan lão».

Học trò. — Thưa thầy, thi dụ như: u con, ban ngày làm lung vất vả, buổi tối lại được ngồi đồng «Quan lớn».

Của N. Đ. Viên (Nghi-lộc).

Động vật.

Giờ cách trí, thầy giáo giảng cho học trò rằng: «Động vật là loài biết cử động».

Thầy bảo. — Các trò thi dụ như vật gì nào?

Trò Thi. — Thưa thầy, cây thông a.

Thầy. — Tại sao thế?

Trò. — Thưa thầy, vì khi nào có gió, nó lung lay a!

Thầy. — !!

Của Nhật Hanoi

Đánh thức chồng.

Cậu Tham tuy ngồi tiếp khách mà hai mắt đã gà gà buồn ngủ. Sau cậu gượng khôn được, dựa ngay vào thành ghế mà ngủ. Cũng may ông khách ấy cẩn-thị nên không biết gì, vẫn thản nhiên ngồi nói truyện một mình.

Mợ Tham ở trong nhà nhìn ra thấy thế lẩy làm ngượng thay cho chồng. Sau mợ nghĩ được một kế, chạy ra rót nước mời khách uống. Mợ có ý nhắc cao với ám lên cho nước chảy mạnh xuống để đánh thức chồng.

Cậu Tham đương mợ mang ngủ, sực nghe thấy nước tò tò chảy, vội vàng giở dậy vừa dụi mắt vừa hỏi:

— Kìa mợ đã dậy đấy à?

Của V. X. Trược Nam Định

Hiểu nhầm.

Trò Hai mới học võ lóng. Một hôm ở trường về, rở sách xem lại bài, đánh vần mãi không ra, vội vàng mang sách xuống hỏi mẹ:

— Chứ gì đây mẹ?

Chẳng thấy mẹ trả lời, Hai hỏi dồn

mãi, mẹ tức, gắt:

— Lên nhà cho lao thổi cơm.

Hai vui vẻ lên nhà, học: «Lên nhà cho lao thổi cơm».

Của Đ. H. Mộc Thường-tín

I. Cái ghế Hồi môn.

Thường thấy các cô thiếu-nữ khi về nhà chởng đem theo của hồi môn, náo hòm da, náo chăn gấm, náo gối thêu, song ta không thấy có nào đem cái ghế «xích-du» về.

— Nói giàn, đem cái ghế chét tiệt ấy về để làm gì?

Để mỗi khi đức ông chồng vào sở làm học cơm thì nằm vào cái ghế ấy mà gián lên... gián xuống!

II. Đem nướng tắt.

Vợ về chợ mua được cân thịt lợn. Chồng bảo:

— Chỗ thịt này, mợ đem thái ra làm ba phần. Một phần đem luộc, vì thịt luộc ăn dễ tiêu. Một phần đem rán, vì thịt rán ăn bồ. Còn một phần đem nướng, vì thịt nướng ăn phát sinh nhiều ái-tinh.

— Cậu rõ khéo lôi thôi, nhà săn than, tôi đem nướng tắt.

III. Dọa vợ.

Cả Nhè ngồi ngáp hoài nhìn cái chén sái mốc meo, cắt giọng lè nhẹ bảo thẳng nhỏ:

— Mày lên phố mua cho tao hai xu át-sít.

Vợ nghe thấy, ngạc nhiên hỏi:

— Cậu sai nó đi mua át-sít để làm gì?

— Để về đánh răng.

— Rõ khéo khỉ, thuốc còn không đủ mà hút lại còn định vận tây chăng?

— Ai vận tây, độ này kinh-tế khủng hoảng đánh răng để nay mai sang Quảng-dông.

— Ở nhà nhè! tiền thuốc dây.

Cả Nhè đắc kẽ, cười khanh khách, bảo thẳng nhỏ:

— Mày hãy đi mua cho bác đồng thuốc về đây, còn át-sít để hòn khác.

Của T. Ngôn Hanoi

Cậu bé thật thà.

Một lần ông Phan-Khôi đến tìm ông bạn có việc rất cần. Đến nơi thấy một cậu bé dương đứng chơi ngoài cửa, ông Phan-Khôi hỏi rằng:

— Này cháu! thưa cháu có nhà không?

— Bẩm ông, thưa cháu không có nhà.

Ông Phan-Khôi mừng sốt:

— Thế thầy cháu đi chơi đâu?

— Bẩm ông, thưa cháu dương đánh tôm.

Ông Phan-Khôi cầu:

— Thế sao bảo thầy không có nhà. Khi lâm!

— Bẩm ông, thưa cháu vẫn ở thuê! — !!!

Của Hưng Hanoi

Tý. — Thưa cha, vì sao quan huyện đì đêm lại phải mang đèn?

Cha Tý. — Mày rốt lâm, vì trời tối chủ sáo.

Tý. — Ồ, thế còn cái đèn giờ của ngài đâu?

Thê - lệ cuộc thi vui cười và thi tranh khôi - hài

Mỗi bài không được quá 30 giòng.

Tranh vẽ chiều ngang 12 phân tây, chiều cao độ 10 phân.

Mỗi kỳ sẽ đăng lên những bài và tranh mà bản báo xét là hay nhất.

Giải thưởng (về 5 số 82, 83, 84, 85, 86)

a) về cuộc thi vui cười.

Giải nhất: các thứ sách đáng giá 3 \$ 00

Giải nhì: các thứ sách đáng giá 2 \$ 00

b) về cuộc thi tranh.

Giải nhất: các thứ sách đáng giá 3 \$ 00

Bản báo sẽ gửi cho những người được thưởng một cái phiếu lấy sách và cái bảng kê các thứ sách tay, nam của một hiệu sách. Rồi các bạn sẽ chọn trong đó, muốn quyền nào thì gửi phiếu lại hiệu sách đó lấy sách. Các bạn muốn lấy giấy bút bay đồ đặc trong hiệu đó cũng được, miễn sao cho đủ số tiền thì thôi. Tiền gửi về phần các bạn chịu. Hoặc các bạn muốn đổi lấy báo biểu không lấy sách cũng được.

CUỘC THI TRANH VẼ « LÝ TOÉT »

Bản báo sẽ chọn đăng lên báo những tranh khôi hài của các bạn dự thi mà vai chủ-động là Lý Toét. (Đặc tính của Lý Toét các bạn đã biết rồi).

Cứ 10 tranh đăng sẽ có một giải thưởng 4p 00 sách để kỷ-niệm cuộc mua vui.

Dự thi xin cho vào phong bì riêng, ngoài đề «dự cuộc thi Lý Toét».

Tranh nào hay mà không có tính cách Lý Toét thì cho sang bên vui cười.

P. H.

LÝ TOÉT ĂN CƠM TÂY THƯỜNG XUÂN

Tết năm nay các ngài dùng gì?

GIẤY KIM - THỜI

Marque, dessin et modèle déposés

Kiểu rất đẹp, mủ láng hoa-kỳ rất tốt, đế cao-xu den, đúc ở bên Phá, đù bền gấp bốn lần đù da hay đù crêpe, không chuột và toet ra như đù crêpe, trông đẹp và nhẹ như đù da, đù mua không ngấm nước. Giá rất hạ. Bán buôn và bán lẻ:

VẠN - TOÀN

HANOI — 95, Phố Hàng Đào — HANOI

Phú - Đức - Dược - Phòng

Cậu con trai trẻ thế mà mang cái nghiện hút vào mình, tôi rất lấy làm hổ thẹn với chị em.

Đây thứ THUỐC CAI này chỉ một chai giá 2\$50 trong 10 ngày là cậu có thể bỏ được, cậu còn chờ gì mà không uống đi?

MUA TẠI:
PHÚ - ĐỨC - DƯỢC - PHÒNG
209th phố Khách — Nam Định

DÔI MẮT DẤM SAY

T hường thường mẹ tôi thấy tôi hay chải mượt tóc, hay vuốt đi vuốt lại nếp quần áo cho thẳng, thì mẹ tôi cho tôi là lảng lơi, là có ý trang điểm để đi chém... gái. Thấy thế, mẹ tôi thở dài rồi « đây » tôi rằng :

— May ra đường đứng có tí ta, tí toét đấy. Con trai đã nhớn phải biết nghĩ. Gặp người đàn bà nào, bất cứ già, trẻ, mày cũng phải coi như là « MẸ », nghe chưa ?

Mà khỏe ! mình đã nhón chứ còn có bé bỗng gì nữa cho nó cam tâm ! Song cứ xuy nghiệm ra, câu nói đó cũng có đôi chút hay hay.

Nguyên trước đây vài năm, hồi tôi đương làm công cho một sở ở bờ Hồ. Nhà tôi ở ấp Thái-Hà. Ngày ngày tôi phải đi xe điện ra tỉnh làm. Cái cảnh anh ký trẻ sáng vác ô đi tối về, lấm khi chán nản buồn tẻ ghê ! Lại thêm hồi đó, tôi mới thi ra, tình hình còn sốc nỗi, còn giữ cái cách học trò, nên tôi cho công việc làm ăn như thế là phiền phức, khó nhọc !

Tôi còn nhớ, hôm nào xe điện cũng chạy qua phố hàng Bông đêm. Ngày nào tôi cũng đứng trên tàu ngầm xem các nhà, các cửa hàng, nên chẳng bao lâu tôi đã hầu thuộc khắp mặt các người trong phố. Ở bên dãy nhà số chẵn, tôi dè ý đến một nhà bán tạp hóa. Ngoài cửa dề một cái tủ kính cao, trong bày mũ, khăn, áo; tôi nhớ còn có dầm ba cái « mùi soa » lụa thêu hoa, mà tôi thích mua lắm ! Trong có một cái tủ dài, kê theo chiều dài nhà. *Mé trong cái tủ ấy, cô chủ hàng ngồi.* Ấy cũng vì cô hàng đó, mà trong ít lâu, tôi mới biết tuy đi làm như thế cũng có nhiều cái vui sướng !

Sáng nào, vào khoảng hơn bảy giờ là lúc tôi đi xe điện qua, tôi cũng thấy cô ta ngồi ở hàng. Hôm thì đang há hoay viết, hôm thì đang đan len, hay đang chải đầu... Chùa hàng cô gần ngay chỗ xe điện đó, nên chẳng sáng nào là tôi không được ngắm nhìn cô ta. Người tuy chả lấy gì làm đẹp lắm, nhưng được đôi mắt đen nhánh mà độ ấy tôi cho là đa tình lắm, với mái tóc mây dịu dàng kéo chẽ xuống hai bên : thế cũng đủ làm cho tôi phải « cảm » cô rồi !

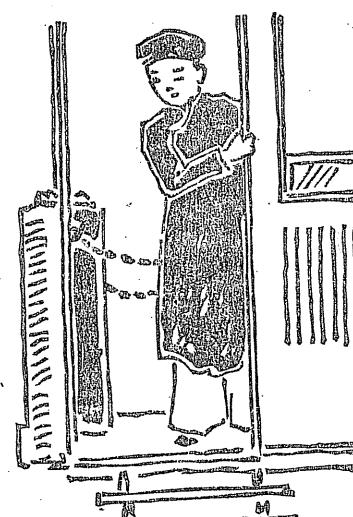
Huống hồ tôi mới ở trong trường Bảo-hô ra, mới thoát khỏi cái vòng giam hãm của lưu học sinh, nên khi mới gặp một người đàn bà, là tôi đã cho là đẹp, là đáng quí rồi ! Lại thêm người đàn bà đó hình như cũng dè ý đến tôi, thì lòng tôi sao khỏi hồi hộp được !

Ngày hôm nào cũng vậy, lúc ở nhà bước chân ra đi làm là tôi mong cho xe chạy mau đến phố hàng Bông đêm. Được nhìn thấy cô hàng thì trong lòng ôi vui sướng ! Thẳng hoặc cô ta không

ngồi ngoài hàng, thì hôm đó tôi lấy làm bứt rứt khó chịu vô cùng ! Đến sở làm, lúc nào tôi cũng nghĩ đến cô ta, rồi soay kế làm thế nào mà biêt tên, mà làm quen được ! Lắm hôm, tôi định xuống vò mua hàng để hỏi truyện cô ta ; nhưng lúc xe đến, định bước chân xuống thì tự nhiên mặt tôi cứ đỏ rực ! Tôi e-lệ, rút rát rồi lại thôi không giám xuống nữa !

Trước cô ta cũng không dè ý đến tôi, nhưng dần dà, ngày nào cũng thấy tôi đi xe qua, mà tôi lại thích đứng một mình ở cuối toa, nên hình như cô cũng quen mặt tôi thì phải ! Hết xe đến, tôi thấy cô ta ngừng đầu lên nhìn. Trông thấy tôi thì cô lại cúi mặt xuống. Xé đi khỏi cũng có khi tôi thấy cô nhìn theo. Lắm hôm, cô nhùn thấy tôi lại hơi tím tím cười, như có ý chế nhạo, dùa rõn tôi. Nhưng tôi, tôi cho cô ta nhìn tôi là có ý ưa thích tôi, tôi vội tưởng ngay rằng dễ thường cô ấy yêu tôi rồi đấy ! Thôi thì tôi cố ăn mặc chải chuốt cho ra giáng phong lưu công tử, khẩn lượn đội cho ngay ngắn, áo lương sọc cho đều đặn, quần gấp nếp cho thực thẳng, đôi giày láng, mũi đánh cho rõ bóng !

Tôi nhìn cô chăm chú lắm, cố nhìn một cách thật âu-yếm say sưa ! Trước cô ta cũng chỉ nhìn qua, sau quen, trông thấy tôi thì cứ nhìn mãi, tôi cho là cô có ý mừng rõ và săn-sóc đến tôi. Tôi lấy thế làm vui-sướng vô cùng ! Nhiều phen tôi lai đinh xuống tán truyện, nhưng rút rát quá, thành ra hai ba tháng giờ rồi mà vẫn chịu không biết được tên cô là gì ! Đánh hai người, ngày ngày chỉ nhìn nhau !

Cặp mắt da tính của cô nhìn tôi như muốn nhú tôi rằng : « xuống đây, em yêu anh lắm » ! hay có ý giận dỗi với tôi : « em đã bảo nhiều lần, mà sao anh cứ làm thính » ! Ác thay ! độ ấy tôi lại rất quá !

Tôi còn nhớ một hôm, lúc xe đến chỗ nhà cô, tôi thấy cô đang ngồi uống nước. Cô nhìn tôi bằng một đôi mắt lờ đờ, như say đắm, mơ-màng.

Mái tóc biếng chải, tỏa sôa xuống hai bên má. Trông thấy cô, tôi cảm động quá, nín thở mà nhìn... Tôi cho cô hôm đó đẹp gấp bội phần những hôm khác, cô có cái đẹp mê mải, mênh mông của những người con gái « lãng-mạn » mà tôi đã được làm quen trong các truyện tình.

quá và tôi lại càng yêu cô. Tôi muốn được ở bên cô, trông nom săn-sóc cô, và nếu cô có buồn iầu, tôi sẽ ngọt ngào an-ủi cô. Ôi ! nếu tôi được như thế, thì sung-sướng cho tôi biết bao.

Hôm thứ mười một — phải hôm thứ mươi một — lúc xe điện đi qua, thì kia ! « người yêu » tôi đã lại thấy ngồi ở cửa hàng rồi. Tôi như chát sạch được khói sầu, lấy làm khoan-khoái. Tôi nhìn cô ta, cô ta cũng dăm-dăm nhìn tôi... Nhưng sao trông da cô ta xanh dữ vậy ? Xe điện dỗ hơi lâu ; bỗng tôi nghe thấy cô ta gọi : « ư em ăm em ra cho tôi ! » rồi thấy một người đàn bà nhà quê ăm một đứa trẻ ra, đứa trẻ bé như mới đẻ ! Cô ta vừa đỡ lấy vừa nung : « Âu mà ! con yêu, con quí của mẹ... »

Tiếng còi thổi ! Xe chạy.. Tôi mới ngã ngửa người ra. Bấy giờ tôi mới hiểu.

Thì ra cô ta đã có chồng rồi ! Mà... Tôi nghĩ lại càng giận cái tủ hàng ác-nghiệt đã che con mắt quá si tình của tôi trong bấy nhiêu lâu..., chứ nếu tôi được nhìn cả cái lưng, cái... bụng cô ta cũng như cái ngực đều đặn, cái mặt xinh xắn của cô ta, thì đâu đến nỗi !...

Nên đến bây giờ, nếu bà cụ nhà tôi có dạy tôi rằng ra đường gặp người đàn bà nào cũng phải coi như MẸ, thì tôi chịu ngay lời nói đó là chí phải.

Kiện và Định

TRƯỚC ĐÃ

Uống các thứ thuốc mà
không khỏi

NAY MUỐN

Khỏi tuyệt căn bệnh LÂU và GIANG-MAI kinh niên vừa tăng sinh-dục, vừa bồ
sát lụa

Viết thơ hỏi ngay M. Lê-v. Hée
ex-instituteur Mô-xá, Bathá, Hà-dông
(định phong bì tem)

MỘT BỘ SÁCH ĐỌC TRONG MÙA XUÂN

DÔNG-CHU LIỆT-QUỐC

NGUYỄN-ĐỒ-MỤC dịch thuật

Toàn bộ ba quyển, cộng 1500 trang
Giá bán mỗi quyển \$1.00

Toàn bộ ba quyển 2.70

Cước gởi một quyển 0.25

Cước gởi ba quyển 0.52

Ai gởi tiền mua từ nay đến 31 Mars 1934

sẽ được giảm giá 10%.

HỎI TẠI:

Nhà in TRUNG - BẮC TÂN - VĂN
HANOI - 61-63 Rue du Coton - HANOI

MỘT TIN MỪNG CHO NỮ HỌC-SINH HÀ-THÀNH

Đến mồng 10 tháng giêng ta, tại trường Hoài-Đức sau nhà in Trung-Bắc sẽ mở :

- 1) Thủ ban so-dâng tiêu học.
- 2) Lớp luyện học-trò thi so-dâng về kỳ thi tháng Juin 1934.
- 3) Lớp luyện tập Pháp-văn và toán-pháp.

BÁC-SỸ ĐĂNG-VŨ-LẠC — Y-SỸ LÊ-TOÀN

CHUYÊN-MÔN CHỮA MẮT

PHÒNG KHÁM BỆNH VÀ CHỮA MẮT
48, phố Phù-Doãn (Richaud) — Tél.: 586
Sáng từ 9 giờ đến 12 giờ
Chiều từ 3 giờ đến 6 giờ

BỆNH-VIỆN VÀ HỘ-SINH-VIỆN
40-42, phố hàng Đẫy (Duvillier) — Tél.: 585
BỆNH-VIỆN — Cố Bác-sỹ ĐĂNG-VŨ-LẠC
và Y-sỹ LÊ-TOÀN ở luôn bệnh-viện
trong nom cần-thận

HỘ-SINH-VIỆN. — Bác-sỹ ĐĂNG-VŨ-LẠC chuyên nghề đỡ đẻ và các bệnh đàn bà con trẻ, trông nom cho người sản phụ trong khi ở nhà hộ-sinh và trẻ sơ-sinh trong một tháng

LẠI MỚI MỞ
NHÀ HỘ-SINH PHỤ
93, hàng Đồng (Cuivre prolongée)
Téléphone: 653

HAI TRANG

VĂN TẾ LÝ TOÉT

Bài sau này là của Ba Éch làm sẵn để phòng khi ông Lý Toét trăm tuổi, có sẵn văn mà tết:

Trước linh sàng, ngũ hưu là Ba Éch
không mà than rằng:

Hồi ơi!

Con tạo văn soay,
Cuộc đời biến cải

Ngọn tân trào rung động Nam Bang,
Rồng tiên cũ còn đâu mấy mặt...

Nhớ ông xưa:

Mày rậm, mắt xâu,
Trán gồ, răng vầu.

Khoe ngoan cho vợ, ria dè sờm soèm
Lấy bộ nạt con, râu đậm lởm chởm.
Cán ô chỉ địa, khét tiếng « đình-dù »
Búi ló thang thiêng, núc vanh « cù lý ».
Cà phê không uống, thuốc lá không
soi, chén nước vối, đòn thuốc lào,
lòng vẫn say sura bồn quoc túy.
Phó mát chẳng thèm, rám bông chẳng
thích, miếng phao cầu, khoanh dời
lợn, bụng còn mến tuồng nếp thuần
phong.

Du lịch nhiều nơi, thôn Đông, thôn Fắc,
Vây vùng lăm chốn, đình Nội, đình
Trung.

Nào ngờ đâu:

Non bồng sớm vội
Đem quốc hồn lên tít cung mây.

Nước Nhược mải vui,
Đề già cảnh voi đầy hồ lệ.

Hay là tại:

Duy tâm buồm mới
Chán trò dời lăm truyện ngang tai,

Thủ cựu ngàn xưa
Buồn thế đạo nhiều điều nghịch mắt.

Thôi ! Thôi !

Ông đã thác rồi,
Kè càng thêm xót,
Ngao ngán nhẽi chiếu trung đình
vắng mặt từ nay, làng nước quan
viên không thấy bóng !

Đau đớn thay ! mô đất đỏ, gửi thân
chín suối, xóm giềng họ mạc nhớ
thêm người !

Ba Éch đê nay :

Cảm tình lân lý, ruột nát gan sỏi,
Xót nghĩa tri giao, lòng đau thịt buốt.

Vậy nên :

Nhân lúc tổng chung,
Gọi là kiếm chút
Lễ bạc kính dâng
Bạn vàng soi xét :
Sữa bò muối hộp, rám bông một đùi
Phó mát một cân, bánh tây muối chiếc.
Tâm chí nguyên, chúc vong huynh
rũ sạch bụi trần xưa, một giấc
thiên thu yên hồn noi cực lạc.
Có khôn thiêng, phù xã hội mở mang

đời thêm mới, ganh đua gấp bước,
tổ mặt với doanh hoản.

Ô hô ! thượng hưởng
Ch. H. Nguyễn-văn-Huyền
(sao lục)

CUỘC DIỄM BÁO

Lý Toét với báo Đông-Pháp.

Lý Toét rạo này thật rắc rối, rắc rối
vì đã ca tụng báo Đông-Pháp. P. H.
không sao lực bức thư của lý Toét ra
đây, vì lý Toét nói lời thô quát.

Đại ý lý Toét nhờ P. H. đạt hộ lời
biểu đồng tình với báo Đông-Pháp vì
báo này đã cố hết sức bài bác khiêu
vũ. Lý Toét cũng đồng ý với Đ. P. mà
cho nhảy đầm là có hại cho luân-
thường đạo-lý, vì theo như ông ta đã
nghiêm, mỗi lần ông ta ôm mẹ dỗ Toét
để nhảy thì thấy như... đã làm một
sự gì phạm đến nền đạo-đức của ông
thánh Khổng !

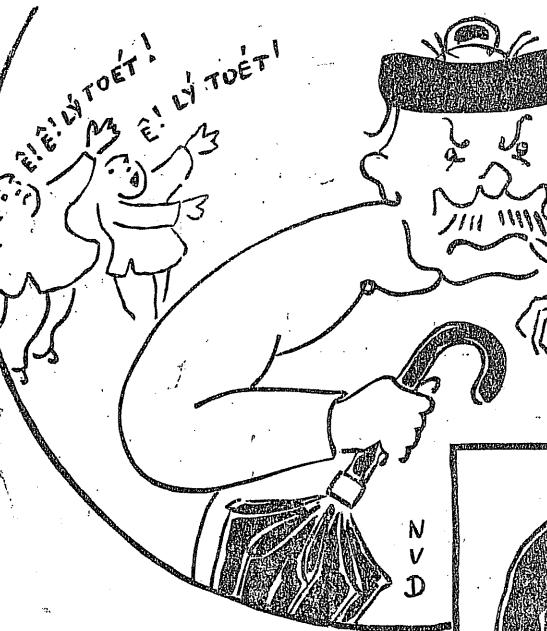
Lý toét có than rằng: nếu An-Nam
mà nhảy như người các nước văn-

minh, thì còn gì là An-Nam nữa. Phải
giữ lấy quốc-bồn quốc-túy chứ.

Vậy báo Đ. P. một mặt thì cứ việ
đi nhặt tin chó chết, một mặt thì công
kích tục khiêu vũ, nếu sợ không ai
đồng ý, thì đã có lý Toét, và vợ con lý
Toét, họ hàng làng xóm lý Toét đồng
ý. Nếu sợ không ai đọc những bài công
kích vô lý, và một ngày kia không ai
đọc báo mình nữa, thì P. H. lại xin
giới thiệu lý Toét, hẳn sẽ mua báo Đ.
P. và sẽ cõi động cho họ hàng nhà
hắn, họ hàng lý Toét thì thực là đầy
rẫy, nhung-nhúc, nhiều hơn kiến,
muỗi.

Nói cho Đ. P. khỏi lo, cứ việc mà
bàn suông, kêu hão. Đã có tri-kỷ rồi,
còn lo gì nữa !

Ngô Không.

— Cháu đừng nhẹ giã với
hắn mà nhỡ « ệnh » ra thì
khốn đấy !

— Chết nỗi ! Thế sao bác
không bảo cháu trước.

Thi L. T. số 35

HAI CẢNH... HAI TÌNH!

TIẾNG SÁO THIÊN THAI

Ánh xuân lướt cỏ xuân tươi,
Bên rùng thổi sáo một hai Kim-Đồng.
Tiếng đưa hót hót bên lòng,
Buồn ơi ! xa vắng mênh-mông là buồn.
Tiên Nga tóc sõa bên nguồn,
Hàng tưng rủ rủ trên cồn diu-hút ;
Mây hồng ngừng lại sau đèo ;
Minh cát nắng nhuộm, bóng chiều
không đi ;
Trời cao xanh ngắt — Ô kia,
Hai con hạc trắng bay về Bồng Lai.
Theo chim, tiếng sáo len kholi,
Lại theo giọng suối bên người Tiên Nga:
Khi cao, vút tận mây mù.
Khi gần, vút vảo bên bờ cây xanh,
Em như lọt tiếng tơ tình,
Đẹp như Ngọc - Nữ uốn mình trong
không.

— Thiên Thai thoảng giờ mơ-mộng,
Ngọc Chân buồn trường tiếng lòng xa
bay...

Thế Lữ

TIẾNG CỒI XE HỎA

Nắng hè đốt mái nhà ga,
Trên cầu xe hỏa chạy qua huýt còi,
Tiếng đưa rúc óc, inh tai.
Muốn tìm cảnh vắng, gặng noi rộn-ràng !
Khói đen tỏa xuống bay ngang,
Bánh xe kêu rít trên đường lượn cong.
Chuyển xe khi khởi chỗ vòng,
Từ từ hầm máy đứng dừng bên ghi.
Trời xanh, xanh ngắt — Ô kia,
Tầu bay hai cái bay về Bạch-mai.
Hết nghìn tầu lượn trên trời,
Lại nhìn xe hỏa bên người chạy qua.
Khi cao, vút tận mây mù,
Khi gần, sinh-sịch, lù-lù, đèn đèn !
Nóng như lò lửa thợ rèn !
Nhanh như con cắt say miền trời cao !

— Văn minh chán cảnh ồn-ào,
Thiên-thai xa quá, tạm vào Khâm-thien !

Nhất-Nhị Linh

ĐẦU NĂM ĐUA TÚ MỞ

Nam-thanh nổi tiếng Tú-Xuong,
Hà-Thành Tú - Mở chuyên đường
« nôm na »
Tú-Xuong xõ nạc người ta.
Tú-Mở béo mèp ai là chẳng hay.
Tiên Gióng nước ngược bẩy nay,
Lối ván hài bước một tay về vời.
Tưởng rằng ván pháp tuyệt vời !
Đời yêu, đời chuộng, ai người giám
chê ?
Nhiều này cục kịch nhà quê.
Được ông Lý-Toét đưa về cho xem....
.... Một tờ Phóng-Hoa nhấp nhem,
Nghe danh Tú-Mở, vốn thèm thấy ván.
Đọc đi, đọc lại, tần ngần,
Trong bài « Lý-Toét » có ván thơ ngang.

Peinture GECKO

HANOI — SAIGON — Pnompenh

HIEU SON THANG - LONG

T A P T R Ó

XU' O'NG HAY MÓ'

Lý-Luận Lý-Toét

Mù quách có hơn không vì mù thi hết đau mắt, không đau mắt thì lấy đau ra toét, mà không toét thì lấy đau ra Lý-Toét.

Mấy lời ngỏ cùng ông Nam-Ký

Mở quyền sách « Choi xuân » năm Giáp-tuất của ông Nam-Ký xuất bản, đưa mắt qua trang mục-lục, đến giòng thứ 24, tôi thấy bài phú « thầy phán ». Một cái ngạc nhiên !

Lần theo những cái chấm đưa mắt sang phía tay phải, thấy đề tên người soạn: Tú-Xương. Hai cái ngạc nhiên !!

Giờ đến trang 50, đọc hết bài phú « thầy phán tự trào », tôi lại lấy làm ngạc nhiên nữa.

Thế là mắt ba hào chỉ mua quyền sách, tôi được ba cái ngạc nhiên.

Tôi sở dĩ ngạc nhiên tệ như thế là vì thấy ông Hoàng-Hóa sao lục bài phú đó, nêu lên là của cụ Tú-Xương !

Mà quái lạ thực !

Nếu tôi chẳng lẩn cẩn, nhớ nhầm, thì hình như bài phú ấy soạn bởi một viên thư-ký sở Tài-chính, nghe đâu tên là Hồ-trọng-Hiếu,... trọng Hiếu... gì thì phải !

Mà hình như tác-giả viết bài phú ấy vào khoảng tháng bảy tây năm 1925. Sau có ông Nguyễn-tường-Tam (bấy giờ còn làm thư-ký cũng ở sở Tài-chính) xin gửi đăng tạp-chí Nam-Phong, nhưng vì tác-giả bài phú ấy muốn giấu tên, nên ông Tam chỉ đề « Nguyễn-tường-Tam sao lục », chứ không đề tên tác-giả.

Thế mà bây giờ cái ông Hoàng-Hóa nào đó, đem sao lục lại, bán cho ông Nam-Ký (chẳng biết lấy mấy đồng?) để đăng vào sách Choi-xuân, lại khai rằng tác-giả bài phú ấy là cụ Tú-Xương, thế thì ai còn hiều đen, trắng ra làm sao nữa ?

Vì tên thư-ký Hồ-trọng-Hiếu kia rắc rối lại chính là một người với bỉ-nhân đây Tú-Mõ, nên có mấy lời ngỏ cùng ông Nam-Ký, nhờ ông làm ơn nói hộ với ông Hoàng-Hóa rằng ông ấy khảo cứu ở sách nào, sao lục ở đâu mà dám nêu lên rằng tác-giả bài phú « thầy phán » là cụ Tú-Xương ?

Hắn có duyên cớ thế nào, chứ không lẽ ông Hoàng-Hóa lại nhầm mắt làm liều đến thế.

Tú Mõ tôi xin đợi trả lời...

Tú-Mõ

Muốn cho độc-giả khỏi phải mất ba hào mới được đọc bài phú sinh truyện kia, Tú-Mõ tôi đăng theo đây bài phú ấy và nhân tiện xin vạch mấy đoạn mà sao lục giả Hoàng-Hóa đã tự tiện sửa đổi làm sai mất cả câu văn.

Bài phú « thầy phán »

TU TRÀO

Sở có một thầy :

Mặt mũi khôi ngo,

Hình dung chững chac,

Quần là ống só, áo vân khuy vàng,

Khăn lượn vành giấy, ô che cán bạc.

Bánh bao lăm mốt, tròn nắng, mura :

NƯỚC HOA HIỆU CON VOI

Nguyên chất rất thơm chưa pha

Quelques fleurs, jasmins, fleurs d'amour, narcisse noir, violette, rose, menthe.

1 lọ 3 grs. 0\$20	1 tá 3 grs. 2\$00
1 lọ 6 grs 0.30	1 tá 6 grs. 3.00
1 lọ 20 grs. 0.70	1 tá 20 grs. 7.00

PHỤC-LỢI, 79, Paul Doumer, Haiphong, bán buôn và bán lẻ.

Mua buôn giá chát cước tiền cước bán hiệu chịu cả.

Đại-ly : PHẠM-HẠ-HUYỀN, 36, Rue Sabourain, Saigon.

Vắng mặt chủ nghịch nó như quý sirs, tầm vảo, tầm vênh.

Thầy hát xếp vòi vĩnh khéo ma bàn, nhớn nhơ, nhớn nhác.

Chi (9) những ước được thường mè-day năm, bấy chiếc, sở nguyện thầy cúng khá cao xa.

Lòng những mong xơi lèn lương bỗng bốn, năm đồng, hy vọng thầy thật là to tát.

Nhiên nhi :

Luồng họm minh thế kia thế khác, lập lòe sỉ diện với bà con.

Còn đắc chí ta đáy kẻ giờ, khinh khinh vênh vang cùng xóm mạc.

Sự nghiệp có thể thôi, người ngoài cuộc tưởng rằng ghê gớm : chẳng trách nào ai cũng trót ao !

Công danh không mấy hot, kẻ qua cầu mới biết giở giang, đám nhẫn nhủ khách đừng khao khát.

Tú-Mõ

Tú Mõ sao lục lần thứ hai.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. — Ông Hoàng-Hóa đem đòi ra là : 1) Số tiền. 2) hy hoáy. 3) nguyễn nguyễn. 4) ăn thì ăn sỏi: hôm Đào-thành. hôm lại Nhật-tân. Choi cũng chơi sang tối Hàng-giấy, tối thì Quảng-lạc. 5) độc bạn chai lợ. 6) bàn giấy. 7) rụt rè như rắn mồng năm. 8) như hầu tháng chạp. 9) Chỉ.

BAC-SỸ NGUYỄN-VĂN-LUYÊN

8, Rue Citadelle. Téléphone: 304

CHỮA BỆNH BẰNG BIỂN
CHỮA MỌI BỆNH VÀ CHUYÊN
CHỮA BỆNH ĐÀN BÀ CON TRẺ

số 8, phố Đường-Thành — Hanoi
(Đường Cửa-dông sau phố Xe-Điển)

AI BỊ TÊ-THẬP

Nhức buốt gân xương tê bì ngoài da, chân tay buồn mồi hình như kiến cắn, nên dùng thuốc thấp hiệu XONG-THÀNH là chóng khỏi, xa gần nhiều người tin dùng mà ai ai cũng đều khỏi bệnh cả. Thuốc bóp ngoài mỗi chai 0\$30. Thuốc uống trong mỗi hộp 2\$00. Giang-mai mỗi lọ 0\$80. Thuốc lậu mỗi lọ 0\$60. Thuốc uống êm hòa chóng khỏi bệnh. Khi đã khỏi bệnh tinh nên dùng 1, 2 hộp Đường khí bổ-thân hoàn là dứt hết nọc độc. Mỗi hộp 2\$00.

XONG-THÀNH

227, Route de Hué — HANOI

Kỳ sau sẽ có cuộc Điểm các báo và Điểm các sách Tết, sách Mùa xuân.

CỦA NHẤT, NHỊ LINH.

GIANG - MAI

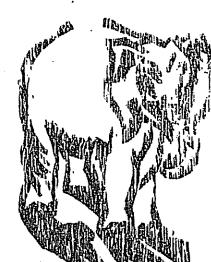
Chóng tuyệt nọc !!

Lở toét, nỗi hạch, dài thịt, sốt, mồ hôi mẩn lịt bắt cứ nồng nhẹ v...
Dùng 1, 2, 3 lọ, giá 0\$70 1 lọ khỏi rút ngay.
Bán ở BÌNH-HƯNG, 89, Phố Mã mây, Hanoi

NHUNG MALTHA

Là thứ Nhung hoa nứa, bóng nứa mờ, dệt theo kiểu chữ chiến Tàu, dùng may áo trẻ con, những lúc chúng cử động thiệt tôn vě đẹp tự nhiên, mà làm đệm, gối Salon không gì lịch sự và mỹ-thuật hơn.

Tiệm Chính Bombay đặt riêng một thứ hàng lạ vě dịp Tết.

NƯỚC HOA HIỆU CON VOI

Nguyên chất rất thơm chưa pha

Quelques fleurs, jasmins, fleurs d'amour, narcisse noir, violette, rose, menthe.

1 lọ 3 grs. 0\$20	1 tá 3 grs. 2\$00
1 lọ 6 grs 0.30	1 tá 6 grs. 3.00
1 lọ 20 grs. 0.70	1 tá 20 grs. 7.00

Joseph TRẦN ĐÌNH-TRÚC

LUẬT-KHOA CỦ-NHÂN ĐẠI HỌC-DƯỜNG

PARIS. CỔ-VĂN PHÁP-LUẬT

Số 5, Hàng Da cũ, Rue des Cuirs (cạnh bến chợ Hàng Da, Hanoi)

Việc kiện tụng, làm đơn, hợp đồng, văn-tự. Bồi ng. Mua, bán, nhà, đất. v. v. . .

Lệ hỏi pháp-luật : mỗi lượt 1 đồng

Ở xa xin gửi mandat

KHÁI-HƯNG và NHẤT-LINH

CĂNH HÀNG HOA

Tranh của ĐÔNG-SƠN

Vi việc xảy ra ở chợ Đồng-xuân mà Văn dò la tìm được nhà Nhung. Mấy hôm sau, chàng đến đó hỏi thăm tin tức Minh. Lúc bấy giờ Nhung đi vắng, chỉ có một mình Mạc ở nhà. Văn vừa sưng tên và nói mục đích đến đây là chỉ cốt để thăm một người bạn mà lâu nay chàng không gặp. Nhung Mạc cười khinh khách trả lời ngay:

— Tôi lạ gì anh. Anh là anh Văn, bạn rất thân của anh Minh chứ gì.

Mạc mỉm cười:

— Sao cô biết?

— Anh Minh nói truyện đến anh luôn.

— Nhưng thưa cô, bây giờ anh Minh đâu?

— Đã ba hôm nay không thấy anh ấy về, mà có lẽ anh ấy chẳng về đây nữa đâu.

— Sao cô biết?

— Thì anh hãy ngồi chơi đã nào.

— Thưa cô, tôi cần tìm anh Minh có tí việc cần.

— Thì ngồi xuống đây đã, rồi tôi bảo chỗ cho mà tìm.

Mạc kéo Văn ngồi xuống ghế rồi mở tủ lấy hộp thuốc lá ăng lê. Văn ngồi đưa mắt nhìn vào buồng trong xem có thấy bóng bạn ở đấy không, vì chàng chắc chắn răg Minh có nhà, và àu nún đâu đó. Mạc đưa hộp thuốc lá mời Văn và đánh riêm ghế lại châm thi thăm nói:

— Vợ anh Minh đẹp nhỉ.

Cám ơn cô. Sao cô biết vợ anh Minh?

Mạc làm ra mặt thạo:

— Tôi còn lạ gì vợ anh Minh. Tôi còn biết nhiều truyện bí mật nữa kia...

Văn đã hơi nóng ruột, bảo Mạc:

— Nhưng tôi cần gặp anh Minh có việc cần, vậy nhờ cô nói anh ấy xuống đây, tôi chỉ hỏi anh ấy một câu thôi.

— Ô hay! Tôi đã bảo anh Minh không có ở đây mà anh còn không tin! Anh tính tôi giấu anh ấy ở đâu mà giấu anh ấy làm gì mới được chứ.

Văn thất vọng, đứng dậy cáo từ, thì Mạc lại mời:

— Anh hãy ngồi chơi đã nào.

— Thời xin chào cô, tôi cần phải đi tìm anh Minh ngay.

Mạc cười, nói tiếng Pháp:

— Thị biết anh ấy ở đâu mà tìm.

Văn cũng mỉm cười:

— Cô nói tiếng Pháp thạo nhỉ!

— Truyện! Tên là Marguerite mà lại không biết nói tiếng Pháp.

— À, ra thế, nhưng tôi xin chào cô.

— Thị hãy ngồi chơi đã nào. Bảo ngoan chóng tôi kê cho nghe câu truyện hay đáo đẽ.

— Vâng, thì ngồi chơi. Vậy truyện gì, cô kê đi.

Mạc đưa mắt liếc Văn một cách rất tinh rồi nghiêm nghiêm hỏi:

— Vợ anh Minh với tôi thì ai đẹp hơn?

Văn còn ngo-ngác chưa hiểu sao cô kia lại hỏi mình như thế, thì Mạc lại hỏi luôn:

— Anh có ơn dì cháu tôi không?

— Thưa cô, ơn về việc gì?

— Còn khéo vờ. Người ta giữ anh Minh ở đây để ở nhà được tự do hú hí với cô hàng hoa xinh đẹp kia lại còn ơn về việc gì.

Văn tức uất người toan cư lai,

song chợt nghĩ đến cái đời phỏng đãng của các cô giang-hồ, chàng lai thoi, vì chàng cho là đem những tư tưởng và những tính tình cao thượng ra cãi với một người chỉ biết hưởng cái khoái lạc nhục-dục, thì thực là vô ích. Chàng bèn đứng dậy chào Mạc rồi vội-vàng ra về, trong lòng thương hại bạn đã truy lạc vào một hoàn cảnh trái ngược với hoàn cảnh êm-dềm của một gia-dình quê mùa chân thật. Chàng nghĩ thăm:

— Không trách anh ấy quên hẳn vợ và bạn được.

Nhưng một lát sau, Văn nhớ lại lời cô gái giang hồ thì chàng lấy làm lo lắng. Chàng chỉ sợ bạn nhẹ lời súc-siêm của bọn kia mà ngờ vực lòng tiết liệt của vợ và lòng thành thực của mình. Chàng tự hỏi:

— Hay vì thế mà anh ấy không muốn về nhà nữa! Nếu thế thì thực anh ấy khốn nạn lắm.

Rồi Văn nhớ tới sự cảm động của sắc đẹp, và lấy làm mừng rằng tình bằng hữu đã thắng nổi được tình thương yêu.

Từ hôm ấy Văn càng muôn gấp mặt bạn lầm. Chiều nào cũng vờ vắn gần nhà Nhung để xem Minh có lai vắng tới cái nhà ấy không. Nhưng hơn một tuần lễ, Văn vẫn không thấy Minh trở về, mà cũng chẳng rõ tin tức chàng ra sao.

Một hôm vào uống cốc cà phê ở một hiệu cao lầu nhỏ, tình cờ Văn gặp Minh. Thoáng thấy bóng Văn, Minh quay mặt vào phía trong rồi lấy mũ định lén ra đi. Nhưng Văn đã trông thấy và lại gần vui vẻ chào hỏi như không xảy ra sự gì. Ngắm

cặp mắt sâu hoắm và vẻ mặt buồn rầu của bạn, Văn không muốn làm phiền lòng bạn vội, nên chỉ hỏi những truyện đâu đâu, hoặc công việc soạn sách viết báo, hoặc sức khỏe và bệnh đau mắt của bạn mà thôi.

Minh thì bẽn lẽn, ngượng nghịu, hai, ba lần giơ tay bắt tay bạn để xin đi. Văn tươi cười nói:

— Thị hãy thông thả uống với tôi cốc cà phê!

Bất đắc dĩ Minh phải nhận lời nhưng chỉ ngồi như tượng gỗ, chẳng buồn nói một câu. Uống xong cà phê, Minh nhất định nhận trả tiền rồi khi ra đến đường lại giơ tay bắt tay Văn, nói xin từ biệt. Văn đáp:

— Làm gì mà anh vội thế? Anh em lâu ngày không gặp nhau thì hãy đi chơi với nhau nói câu truyện đã nào.

Minh nghĩ thăm: « Kho cho mình rồi! Thế nào bạn minh cũng giảng đạo-đức cho mình nghe thôi ». Nhưng không hai người đi đã nửa vòng hồ Hoàn kiếm mà Văn chỉ toàn nói đến truyện văn chương. Chàng ôn lại những bài Minh viết mà chàng đã được đọc. Chàng lại thuộc lòng nhều đoạn nhất là những bài thơ ngắn của Minh. Thấy Văn lưu ý đến công trình của mình một cách rất cảm động, Minh sung sướng và vui vẻ bàn truyện văn chương với bạn. Văn hỏi:

— Hình như độ này anh viết ít lắm.

— Vâng, có thể.

— Ý chừng anh mệt.

— Vâng, tôi cũng hơi mệt.

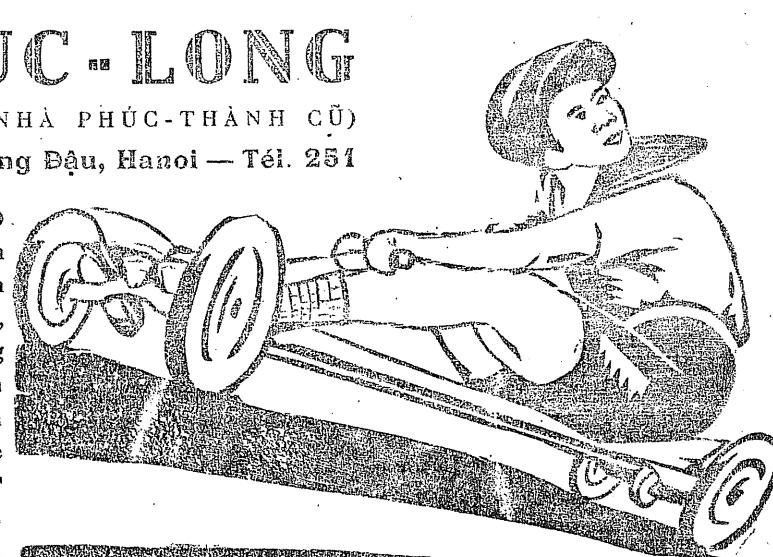
BÁN TẠI NHÀ ĐÓNG ĐÓ CÁC KIỀU TÂN THỜI

PHÚC - LỘNG

(TỨC LÀ NHÀ PHÚC - THÀNH CŨ)

43, Phố hàng Đậu, Hanoi — Tel. 251

Chỉ có: 3\$50
mà có thể làm
cho trẻ con
được mạnh mẽ,
chân tay cứng
cáp, tinh thần
sáng khai từ là
nhau một cái xe
AUTOFORT
(là một thứ đồ
choi thể thao).

MUA BUON TỪ 10 CÁI TRỞ LÊN CÓ GIÁ RIÊNG

PULLOVERS

CHEMISETTES DE TENNIS

CỤ - LẬP

GIÁ HẠ ! ! KIỀU ĐẸP ! !

BÁN BUON, BÁN LÉ

XIÈNG DÈT

61, Rue de la Soie

HANOI

— Thảo nào trong anh gầy đi nhiều... Chị cũng vậy, độ này trông xanh hẵn đi.

Minh buồn rầu hỏi:

— Anh vẫn gặp nhà tôi?

— Hôm nay tôi đến thăm anh. Lúc bấy giờ anh đi vắng, chỉ có chị ở nhà. Hình như chị không được mạnh. Có phải thế không anh?

— Vâng.

Nói buông lời, Minh lấy làm hối hận, vì chàng biết Văn chẳng lạ gì tình cảnh của chàng, vì chàng còn nhớ hôm vợ chàng ngất đi, Văn cũng có ở nhà chàng. Rồi chàng biết nghĩ thế nào, chàng kể hết chuyện cho bạn nghe, từ khi Nhung đến nhà chàng cho đến khi chàng mê-man say đắm cái đòi giang hồ lăng-mạn. Nghe bạn thuật lại, Văn đem lòng thương hại và chỉ có những lời an-ủi. Chàng nói:

— Bây giờ anh nên về nhà, chứ chẳng nên lang thang nữa, vừa hại sức khỏe, vừa mất cả thời giờ quý báu.

— Tôi xấu hổ lắm, anh à. Bây giờ không những tâm trí tôi không còn được bình tĩnh mà nghĩ đến viết văn, tôi lại còn bị cái thói quen chơi bài nó lôi kéo vào cái đòi lười biếng. Lắm lúc, tôi cảm thấy sự trống rỗng trong cái đòi lạnh lẽo của tôi mà tôi ghê sợ.

Rồi Minh kể cho Văn nghe một buổi chiều chàng lang thang trên con đường Cồ-ngru, lòng chán nản, trí u ám. Những ý tưởng ghê gớm mon tròn trái tim chàng. Và chàng cảm thấy con đường tương lai đưa chàng đến một nơi địa ngục, tối tăm. Nhất là nghĩ tới sự bạc bẽo của chàng thì chàng càng thấy chàng là một người khốn nạn không đáng sống ở đòi nữa: Cái hình ảnh kém tươi của vợ chàng trong khi chàng mắc bệnh lại hiện ra trước mắt chàng một cách rõ rệt. Chàng nói tiếp:

— Lúc bấy giờ tôi tưởng chỉ còn lấy cái chết để tạ lỗi lại người vợ hiền và người bạn tốt. Tôi ngồi bên vệ đường lấy quyền số và cái bút chì, cố thuật lại hết mọi sự cảm dỗ của tửu sắc. Song trí tôi rối loạn, không còn viết được một

câu cho có nghĩa. Ngồi hàng giờ mà tôi chỉ nêu được một giờ: « Tôi xin anh Văn và vợ tôi tha thứ cho tôi ».

Văn cảm động, an-ủi:

— Anh rõ lần thân lầm, anh có lỗi gì đâu. Còn như chơi bài thì ai chả có lúc chơi bài.

Như không để ý tới lời bạn, Minh nói luôn:

— Rồi tôi toan tự tử cho hết cái đòi vô vị. Song tôi lại nghĩ: « Nếu cứ làm lều rồi chết thì chả hóa ra ai cũng có thể làm liều được ư? Không, ta phải sống, sống một cách khốn nạn, khổ sở để chuộc lại cái

lòng bội bạc của ta! » Từ đấy tới nay tôi sống mà thực ra cũng như chết anh à, vì luôn luôn tôi cảm thấy cái đòi tôi rỗng tuếch. Đã nhiều khi, tôi toan viết thư cho anh và cho vợ tôi để xin lỗi, song tôi biết anh và bà tôi đã tính lầm, thế nào cũng sẵn lòng tha thứ cho tôi, mà tôi thi không đáng được tha thứ chút nào.

Văn yên lặng để cho bạn nói, nói mãi. Vì chàng biết rằng khi nào ta khổ sở mà ta được kê lê hết sự khổ sở của ta với một người thân thì ta thấy ta đỡ khổ. Bấy giờ hai người đi tới một cái ghế dài, Văn bảo ban ngồi nghỉ cho đỡ mệt, rồi ôn tồn nói:

— Thế mà đã khuya rồi đấy. Anh có nghe thấy đồng hồ nhà thờ đánh chín giờ từ nãy không?

LÂU KINH NIÊN Giang mai

Lâu mới mắc ra mủ nhiều, buốt, tức, chỉ uống vài ve thuốc lâu con Phượng số 19 là nhẹ ngay, rồi khỏi hẳn, giá mỗi ve 0 \$ 60. Ai đã thành kinh niêm, sảng dạ có mủ, đi tiểu vẫn đục thì uống thuốc lâu số 20 cũng 0 \$ 60 một ve, sẽ chóng khỏi rất nọc không hại sinh dục.

Tim-la, lở loét, cù định, chỉ có thuốc giang-mai hiệu con Phượng là chữa khỏi chắc chắn mà vẫn làm được như thường.

Mỗi ve giá 1 \$ 00

ĐAU DÀ DÀY Phòng tích

Ăn chậm tiêu, no hơi hay ợ, đau bụng dưới, có khi đau xuyên cả sang lưng, trán cả lên ngực, lâu dần da mặt vàng, da bụng dày, là bởi khí tích lại làm cho đau từ tung, như thế chỉ uống vài gói thuốc này sẽ thấy nhẹ ngay lập tức, rồi dần dần khỏi hẳn. Thuốc đau dạ dày và phòng tích này đã nổi tiếng là hay nhất không còn có thứ nào hay hơn được, ai đã uống qua đều công nhận là thần-dược.

Mỗi gói giá 0 \$ 40

KIM - HƯNG DƯỢC PHÒNG

81, Route de Hué — HANOI

PHÒNG-HÓA

TUẦN-BÁO

11

nhận số tiền năm chục bạc tôi gửi cho, thì tôi mới hiểu không phải chỉ hạng trí thức mới có những cử chỉ và tính cách cao thượng.

Minh bỗng im bặt, lắng lặng đưa mắt nhìn mặt nước hồ, phản chiếu ánh đèn điện. Dịu dàng Văn bảo bạn:

Anh thực có tâm hồn thi-sĩ, Nghĩa là anh lăng-mạn lầm. Cứ một cách anh muôn khổ sở để chuộc tội lỗi của anh cũng đủ tỏ rằng anh có những tư tưởng kỳ dị, điên cuồng... Anh phải biết trong khi anh tự ý chịu nhục như các thày tu phạm tội đời xưa thì vợ anh và bạn anh cũng vì anh mà khổ sở. Anh nên về ngay. Biết bao hạnh-phúc đương chờ đợi anh ở trong gia-đì h êm-đèn, đầm-ấm... Rồi chúng ta lại cùng nhau viết văn, soạn sách, cùng nhau theo đuổi những công cuộc ích lợi cho người đồng bang.

Minh hai tay ôm đầu ngồi ủ rũ. Cái đòi giản-dị, đậm bậc trong một gia-đình có tính cách bình dân và cái đòi săn-lợn của một nhà văn kiêu căng sống với những lạc thú phô dang đặt như đương cùng nhau đánh lộn ở trong khói ốc chàng. Và cái hình ảnh dịu dang của Liên, co khi chàng thấy bị những mầu rực rỡ của dì cháu Nhung làm mờ ám.... Thốt nhiên chàng đứng dậy đưa tay bắt tay Văn. Rồi như tên pham tội, chàng ráo bước chạy trốn. Chàng có biết đâu rằng người bạn trung thành của chàng vẫn lẩn-deo theo sau. Một lúc lâu quay lại không thấy bóng Văn, chàng gọi xe để về nơi trú ẩn.

Nhưng một giờ sau, Văn đã trở về nhà, trong lòng vừa vui sướng, vừa lo lắng: Vui sướng là vì đã tìm được chỗ ở của bạn, mà lo lắng là vì chàng cho là bạn có lẽ mất trí khôn. Chàng có ngờ đâu rằng những phần nhiều trong bạn thiếu niên, Minh đương qua cái thời kỳ khùng-hoảng tinh thần. Trong thời kỳ ấy, ta thường thấy đòi ta vô vị. Nhất là Minh lại vừa bị những khoái lạc nhục dục làm mê man tâm trí. Khối óc thật thà của một cậu học trò như Văn hiểu thấu sao được những ái h hưởng ghê gớm của khói thơm thuốc phiện trong những đêm dài bên cạnh các cô gái giang hồ đầy tình nhục dục.

(còn nữa)

PHẦN THƯỞNG CHO NGƯỜI ĐỌC PHÒNG-HÓA

Phàm người đọc Phong-Hoa, nhất là số MÙA XUÂN vừa rồi, sự hay giờ không cần nói chắc đã thừa biết. Vậy nay vì tri-âm Phong-Hoa nên có một phần thưởng cùng xuất bản ngày Xuân, cam-doan rằng không có cái gì lạ lùng đặc sắc bằng cuốn SÁCH MÙA XUÂN của Nhật-Nam Thư-quán

năm nay (vì chàng những rằng có 5 TỜ TRANH TO khổ rộng 22x30 in mầu để treo chơi mà về văn-chương thời chua có cuốn Sách Mùa Xuân nào được như vậy, có các bài mới của các tay danh-sỹ như: L. T. Tô, Phan-Khôi, Nhượng T... Cuồng-Sỹ Nam-Hồng Tử, Hoàng-T., T. K., V. V.

CHẮNG NHƯNG THẾ LẠI CÒN 3 CHUYỆN TIỀU THUYẾT ĐẶC SẮC

Phần thưởng này có một cuốn Sách Mùa Xuân một本科 về truyền thắn đặc biệt, một chai thuốc trừ Lao và một hộp thuốc bồ thận, để tặng cho những người nào kẽm được rõ có bao nhiêu thứ sách của Nhật-Nam đã xuất-bản, cuốn nào tái-bản đến mấy lần (cuốn nào có ích về phong-diện nào hoặc cuốn nào có hại). Ai muốn dự cuộc này nên gửi ngay thư và tem về bản-hiệu mà lấy liste các sách.

AI KHÔNG MUỐN DỰ THÌ NÀO CŨNG MUỐN CÓ SÁCH XEM THỜI LẠI MUA TẠI BẢN-HIỆU HOẶC Ở ĐẠI-LÝ CÁC TỈNH GIÁ 0 \$ 30. Ở xa mua gửi tiền trước thì thêm mức 0 \$ 20.

Còn RT hết 0 \$ 65. Thư và mandat để cho nhà xuất-bản như vầy:

NHẬT-NAM, ÂM, THU, HÓA-QUÁN, DƯỢC-PHÒNG, 104 HÀNG GAI, HANOI.

Sách Mùa Xuân sắp hết, có lẽ phải tái-bản) vì không ăn lãi, cốt để độc-giá chử-ý đến Bản-hiệu.

Những việc chính cần biết trong tuần lễ

TIN TRONG NUỐC

Bài một đạo nghị định

Quốc hội Pháp đã bãi một đạo nghị định của quan Toàn-quyền Đông-Dương ra ngày 29-11-30 cù 5 hội viên thực thụ và 5 hội viên dự khuyết tại hội đồng chính phủ.

Hội đồng duyệt sách Giáo khoa ở Trung kỳ.

Hội đồng duyệt sách Giáo khoa bằng Pháp vẫn ha' quốc văn ở Trung kỳ gồm những nhân viên sau này:

I. Quan giám đốc nhà học chính, Cố vấn bộ Quốc dân giáo dục, chủ tịch.

II. Hai giáo viên Pháp, hai hội viên bản xứ thuộ: ngạch Học chính (giáo sư hay tu học) 4 hội viên (hai người Âu, hai người bản xứ) chọn ở ngoài ngạch học chính.

Một cuộc đấu gươm.

Saigon — Bạn đồng nghiệp H. Bonvincini, trợ bút báo l'Opinion Courrier, nhân viếng một bài kỹ thuật, lấy sự tai nghe mắt thấy mà biên rõ ràng thì ông Hamet cho rằng bài ấy có hại đến danh dự của ông, đã gửi hai người chứng đến thăm ông Bonvincini để định ngày giờ đánh gươm rửa nhục.

Ông Bonvincini đã gửi hai người chứng khác đến nhận cuộc đánh gươm ấy.

Giá gọi điện thoại sang Pháp.

Kể từ 1. 2. 34 giá vô tuyến điện từ Đông dương sang Pháp định 3 phút đầu là 30\$00 chứ không phải 45\$00, như trước. Mỗi 3 phút sau phải trả thêm 10\$00.

TIN THỂ THAO

Bóng tròn

Những cuộc gặp gỡ của ban bóng tròn Victoria và vài cuộc tranh đấu long trọng khác tại bãi Mangin mấy bữa vừa qua :
 11-2-34 -- Victoria -- Entente Tonk. 2-1
 15 -- Légion -- G. M. R. : 3-2
 -- 9e R. I. C. -- Victoria : 3-0
 18 -- 9e R. I. C. -- G. M. R. : 1-1
 -- Vic oria -- Eclair : 5-1

Cuộc chạy thi trên đồng. (Cross country).

Sáng chủ nhật 4. 3. 34 sẽ có cuộc chạy thi trên cánh đồng (course à travers la campagne) chừng 6 cây số. Đơn dự thi đã bắt đầu nhận từ hôm 8. 2. 34.

Giúp dân bị nạn Bình-dịnh và Phú-yên.

Một ban cứu tế giúp dân bị nạn Bình-dịnh và Phú-yên do quan Tổng đốc Hад-đông Hoàng-trọng-Phu đứng đầu đã được phép mở cuộc quyên tiền và gạo trong khắp Bắc-kỳ (hạn quyên trong hai tháng ruồi, từ 1. 2 đến 15. 4. 34)

Ở các tỉnh xin các nhà từ thiện gửi tiền, gạo đến quan Công sứ bản hạt.

THÈM MỘT HẠN NỮA

Trước đã định đến 31 janvier này thi hết hạn nhận cầu đổi dự thi. Nay xét ra hạn ấy quá ngắn, nên Trà-hoa nử-sỹ đã thương-tặng cùng chủ nhân, già hạn đến đầu xuân năm Giáp-Tuất nghĩa là vào cuối tháng Mars 1934, để các nam - nữ văn-sỹ, sau khi vui thú.

« Thịt mõi đưa hành cếu đổi đồ. »

Nếu cao pháo nõi bánh chưng xanh. có đủ thì gò hổng ứn, trước là thường xuân sau là khôi phụ lồng nhà cheo giải khuyết lè làng văn.

« Nữ tú nam thanh ai chẳng biết ăn Sắc, mặc Kinh chụp hình Hương-Ký ? »

TRÀ-HOA NỬ-SỸ

84, Phố hàng Trống, Hanoi, lai cảo

Ở Hanoi nhận tiền tại nhà in Lê-văn-Phúc, 80 82 hàng Gai, nhận gạo tại hội quán Khai Trí tiến đức.

Chủng đậu không lấy tiền.

Vì thấy nhiều trẻ bị hại về đậu mùa, phòng tham bệnh của y sĩ Chu dúc-Tich số 7 Route de Hué Hanoi chủng đậu không lấy tiền.

Sáng : từ 9 giờ đến 10 giờ.

Chiều : từ 3 giờ đến 4 giờ.

TIN PHÁP

Nội các Daladier thay Nội các Chautemps.

Cũng vì việc Stavisky, Nội các Chautemps không đúng được đã phải nhường chân cho Nội các Daladier.

Tổng lý kiêm ngoại giao : Daladier.

Tư pháp ..... Penancier.

Nội vụ ..... Frot

Tài chính ..... Piétri

Lục quân ..... Fabry

Hàng không ..... Cot

Thuộc địa ..... DeJouvenel

Hải quân ..... De Chatedelaine

Nhiều cuộc biểu tình.

Trong khi Nội các Daladier cầm quyền có xảy ra nhiều cuộc biểu tình của các đảng cực đoan và các chiến binh. Nhiều

cuộc biểu tình có tư cách bạo động. Một cuộc sung đột lớn đã xảy ra tại Hạ-nghi viện giữa các đảng Cộng sản, Cấp tiến, Xã hội và các đảng cực đoan.

Người ta ước số người biểu tình có đến trên hai vạn, 6 người chết, 3 người cảnh sát mất tích, còn số bị thương thì hàng trăm. Nhiều nhà hàng và các công viên, công sở bị phá phách.

Nội các mới Doumergue.

Sau khi lên cầm quyền được già một tuần lễ (từ 30. I đến 7. 2. 34) Nội các Daladier đã phải từ chức để nhường chân cho Nội các Doumergue (thành lập hôm 9. 2.)

Ông Doumergue lên cầm quyền được công chúng rất hoan nghênh. Ở Paris, tinh binh đã được yên, ở các tỉnh chỉ có những cuộc biểu tình xoàng.

Các nhân viên chính trong Nội-các mới:

Tổng lý ..... Doumergue

Quốc vụ ..... Herriot và Tardieu

Ngoại giao ..... Barthou

Lục quân ..... Thống chế Péain

Hải quân ..... Piétri

Hàng không ..... Thống soái Darain

Tài chính ..... Germain Hartain

Nội vụ ..... Albert Sarraut

Thương mại ..... Lamoureux

Thuộc địa ..... Pierre Laval.

TIN TRUNG-HOA

T. H. Lương không nhận chức Phó tư lệnh quân tiễu công.

Thượng-bá — T. H. Lương không chịu nhận các chức tước và nhất là chủ, Phó tư lệnh quân tiễu Cộng, một mục vật nài xin làm Tỉnh trưởng hai tỉnh Hồ-nam và Hồ-bắc.

Phò Nghi tuyển phi tần.

Bắc-binh-Tại Trường-xuân hiện đang trú bị gấp lẽ đăng quang, hiện đã phái nhiều người đi ba tỉnh Liêu-ninh, Cát-lâm và Hắc-long-giang kén chọn các gái đẹp để sung làm phi-tần. Đã kén được một số đông trở về Trường-xuân.

Quân Nhật lại chực lẩn

Sát-cáp-nhĩ.

Hải quân Nhật Mẫn mưu lấn Sát-cáp-nhĩ rất gấp, thường kéo đến đánh một giải Xich-thành, Long-môn sở và lập trường bay ở Phong-ninh, Thi-bi-cúc. Xem tình thế, hai quân Nhật, Mẫn lại sắp đại cử tiến đánh phía đông Sát-cáp-nhĩ.

Nhật sắp thực hành việc thống trị Mân-chau.

Các tỉnh Đông-bắc đều đổi làm đạo, đó là cái mưu người Nhật thực hành việc thống trị ở Mân-châu. ý định phân hóa các quyền quân sự, chính trị để bài trừ cái thế lực phản Nhật.

Hai cuốn phim tuyệt tác để Thường-xuân

Muốn cùng ngày xuân đầm ấm mua vui không gì bằng lại ngay rạp :

PALACE

Le Meilleur Spectacle de Hanoi

TUẦN LỄ NÀY

Chiếu tích :

HAI ĐỨA TRẺ MỒ CỘI

(LES DEUX ORPHELINES)

Một cuốn phim cảm động — vai hai đứa trẻ mồ côi đóng rất hoàn-toàn — nhiều cảnh ta xem phải bùi-ngùi thương hại cho hai đứa bé mồ côi — muốn biết rõ đời chúng ra sao ? Xin lại xem ngay kêt hết.

OLYMPIA

Từ thứ sáu 23 Février
đến thứ năm 1er Mars

Chiếu tích :

MILADY

tiếp theo

CHUYÊN BA NGƯỜI LÍNH

NGỤ LÂM PHÁO THỦ

Một cuốn phim mà các bạn đương mong đợi.

CHÉN RƯỢU ĐẦU XUÂN

Trong sách « Ngũ ngón-thư » có câu « Thu âm hoàng hoa tửu » đây là một câu thơ chỉ thiết hợp cho bên Trung-quốc về mùa thu thôi, các bạn lưu linh Nam việt, trong buổi tàn xuân này, những khi cùng bạn hiền, chén chén, chén anh, chén tôi, chén bác, nên nhớ đến rượu.

« HỒNG-QUÝ-HƯƠNG »

1 — Mai quế lộ 2 — Sứ quoc-e công.

3 — Ngũ da bì 4 — Kim quất tửu.

Là những thứ rượu rất thích hợp cho ta, vì vừa ngọt, thơm, lành, bồ, rẻ tiền, khắp trong nước, sả, nồng, công, thường dùng đều có lợi cho tinh thần và sức khoẻ. Đầu năm, thường xuân hắng rượu « HỒNG-QUÝ-HƯƠNG » rồi ngâm câu : « Rượu ngọt lại có bạn hiền » thi còn gì hơn nữa ?

Tổng cục phát hành

Monsieur A - HONG

76, Hàng Bông, Hanoi

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI NẮC DANH PHÁP

để Tông-hiệp tư-bôn dưới quyền kiểm soát của quan Toàn-Quyền Đông-Pháp

QUẢN-LÝ cõi Đông-Pháp : tại tòa nhà của Hội số 26 đường Chaigneau Saigon
VỐN CỦA BẢN HỘI : 1.000.000 lượng bạc Thượng-Hải và 8.000.000 quan tiền Pháp đều đóng cả rồi

NGHĨA LÀ 1.500.000 đồng bạc Đông-Pháp,

HỎI CHÁNH: Thuỵ Hải, số 7 phố Edouard VII

QUẢN-LÝ CÕI ĐÔNG-PHÁP: Tại tòa nhà của Hội, 26 đường Chaigneau, Saigon,

CHI NGÂN HÀNG

NAM-KỲ, Saigon, số 26 đường Chaigneau

BẮC-KỲ, Hano, 53 dã lộ Francis Garnier

CAO-MÈN, Nam Vang, số 94 đường Galliéni

TRUNG-HOA, Canton, Chungking, Foochow, Harbin, Moudan, Pékin, Shanghai, TsingTao

XIÈM, Bangkok

HỘI VẠN-QUỐC TIẾT-Kiệm LÀ HỘI CỰU VÀ ÍCH HƠN HẾT CÁC HỘI LẬP TỰ BỒN Ở VIỆN ĐÔNG

HỘI VẠN-QUỐC TIẾT-Kiệm

ở Đông-Pháp là một Chi Ngánh của Hội Chánh, cho nên người mua vé ở Đông-Pháp đừng sợ chắc chắn bởi:

VỐN LỚN CỦA HỘI CHÁNH

SỐ DỰ TRÙ Ở ĐÔNG-PHÁP

SỐ DỰ TRÙ RIÊNG VỀ PHẦN VIỆN ĐÔNG

Số người mua vé của HỘI VẠN-QUỐC TIẾT-Kiệm đếm gần 375.000 người, về phần Đông-Pháp đếm 15.000 người.

CÁCH THỨC GÓP VỐN THIỆT MAU VÀ LẠI CHỐNG HƠN HẾT VỀ CÁCH THỨC SỐ 2: Góp tiền lâu hơn hết là 10 năm, từ 2\$ tới 8\$ mỗi tháng và đừng huân vốn lâu hơn hết là 12 năm.

VỀ CÁCH THỨC SỐ 3: Góp tiền lâu hơn hết là 5 năm từ 2\$ tới 16\$ mỗi tháng và đừng huân vốn lâu hơn hết là 8 năm.

MỖI THÁNG PHẢI XỎ SỐ HUÔN VỐN CHO MỘT HẠNG BỘ TRONG 1687 HẠNG BỘ ĐÃ CHIA.

Hết thấy các vé đựng trong hông bộ trưng ra đều đặng huân vốn lập tức, bất kỳ là mấy vé, miễn là tiền góp đủ ký lệ đều đặng huân vốn hết.

Trong hông bộ 516 trưng ra kỳ xỏ số hôm 29 Janvier 1934 có 8 vé. Hết thấy các vé này đều được lãnh bạc mặt, khỏi chờ đợi lâu ngày.

XIN HỎI SÁCH ĐIỀU-LỆ TẠI PHÒNG VIỆC CỦA BẢN HỘI!

SAIGON

26, Đường Chaigneau, 26

PNOMPENG

94, Đường Galliéni

HANOI

53, Đường Francis Garnier

hay là các nhà Đại lý của Hội

« KẾT TOÁN NIÊN DỄ »

những bài vui cười

Bản báo cũng bắt chước cụ Huyền-thúc-Khang trong "Tiếng-Dân" « kết toán niên dẽ » những bài vui cười từ khi báo ra đời cho đến nay, để đầu năm mua vui lại một lần nữa bằng những bài mà bản báo cho là hay nhất, và để các độc giả mới của bản báo được thưởng thức những bài hay chưa được xem.

Đồng hồ cẩn thận

Chồng đi chơi khuya về, vợ thức, hỏi:
— Sao cậu về khuya thế?
— Khuya gì mà khuya, moi một giờ.
Bỗng chiếc đồng hồ treo nhà có ý mách vợ, thong thả, đồng dạ buông bốn tiếng.
Chồng cười nhạt nói:
— Cẩn thận lắm, đánh một tiếng người ta đã nghe thấy rồi, làm gì mà gõ đi... gõ lại... những hồn lẩn.

Cốt nhất trí nhận xét

Một ông giáo dậy về khoa thú y, bữa đó đương mồm một con bò và đương giảng nghĩa cho học trò.

Ông nói: các anh học về khoa này, phải cốt có trí can đảm và trí nhận xét.
Nói vậy, ông liền chấm ngón tay cá vào nước rỉ bò rồi cho vào miệng mũi, thản nhiên như không, như muốn bảo học trò thể mới là can đảm.

Học trò trước còn rụt rè, sau cũng chấm ngón tay vào rỉ bò mà mút, can đảm lắm.

Xong đâu đấy ông giáo mới từ tốn:
— Các anh can đảm thì có can đảm, nhưng thiếu trí nhận xét.

Các anh không nhận ra rằng lúc nãy tôi chấm ngón tay vào rỉ bò thì chấm ngón tay trỏ, mà đến khi mút, thì mút ngón tay giữa.

Kỳ phùng địch thủ

Một anh trộm đại tài vào một nhà kia, thấy chủ nhà đang nằm hút thuốc phiện, bên cạnh có đứa con ngồi chơi, anh ta bèn lén đến chui xuống gầm giường ngồi rình.

Trên giường, đứa bé đang nghịch chơi quả táo, bỗng sặc tay, quả táo lăn xuống đất. Người chủ nói: để thầy xuống nhặt cho.

Trộm ta nghe thấy lấy làm lo, nghĩ bụng nếu để chủ nhân xuống nhặt táo thì thế nào cũng trông thấy mình mất. Bên ngoài ra một mèo, nhặt quả táo để vào lòng chiếc giày của nhà chủ.

Quả nhiên đến lúc ông kia sờ chân vào giày, thấy quả táo chỉ với tay cầm lấy, rồi lại lên nắm.

Anh trộm đã tưởn là thoát nạn, ngay đầu chủ nhà cũng là tay khỉ, nằm nghĩ: « Quái! rõ ràng minh nghe thấy quả táo lăn xuống đất, sao lại nhảy vào trong giày được? Chắc là có anh nào dưới gầm giường chứ không sai. »

Nghĩ vậy, rồi thong thả gọi to: « Anh nào nấp dưới ấy cũng là tay khỉ đấy! nhưng mà ra di thôi! »

Trộm ta bất đắc dĩ phải bò ra vậy.

Tâm sự luận đàm

Sự tình cờ một hôm làm chậm trán trong mâm rượu một nhà cựu học với một nhà tâm học. Nhà cựu học là một bác « khóa học », nhà tâm học là một sinh viên trường thuốc. Khi truyện trò, cựu nói cựu hay, tâm nói tâm giỏi, kèn thổi ngược, trống đánh suôi.

Bác « khóa học » muốn lôi cậu sinh viên cái uyên-bác của mình, bèn lên giọng khinh-khỉnh nói:

Các ngài học tại cao đẳng đại học đường, hẳn cái gì cũng uyên thâm, vậy tôi xin hỏi các ngài một câu Bắc-sử :

« Sau vua nhà Nghiêu, Thuấn, Thang thì đến đời gì? »

Sinh viên trường thuốc, lẽ cố nhiên không trả lời được.

Một người trong tiệc đồ lời hộ: « Sau

Nghiêu, Thuấn, Thang thì đến đời nhà Hạ chử gì! »
— Sau nhà Hạ đến nhà gì?
— Sau nhà Hạ là nhà Thương.
— Thế sau nhà Thương?
Sinh viên trường thuốc không dám trả lời hộ, đáp luôn:
— Sau nhà thương thì là nhà sác chứ nhà gì!

Hai ông vùng bể nói « tuyên »

— Bác đi đâu đấy... y?
— Nên thành về dài... y.
— Nên thành làm gì?
— Thăm mấy tám-te.
— Te có tốt không... ông?
— Te nào có ra cái tò te.

Khôn mà không ngoan

Trò Nguyễn-văn-Ba muốn nghĩ mà không biết làm thế nào được. Ngồi mãi được một kế, bèn ra nhà giày thép gọi tê-lê-phôn cho ông đốc trưởng:

— Allo! Allo! Ông đốc trưởng X phải không?
— Phải! Ai đấy?
— Thưa ông, tôi muốn xin phép ông cho thằng bé cháu tên Nguyễn-văn-Ba nghỉ vài hôm, ông làm ơn cho cháu phép.
— Vâng được, cháu ở lớp nào?
— Thưa ông, tôi ở lớp nhì a.
— Ông ấy à?
— Ấy chết! Thưa thầy, con quên a.

Sau cơn bão

— Anh ạ, cơn bão hôm qua, nhà tôi « tóc » ngược cả lên, bên bà tông Đen, bà bà Vàng, bà nhiêu Kền kền cũng thế, cứ tóc cả lên thôi, thế còn nhà anh thế nào, có tóc không?
— Nhà tôi ấy à, nhà tôi hôm qua đi vắng.

Sự thật mất lòng

Thầy giáo hay có tính quát to.
Trò hỏi: Thưa thầy « ta mère » là gì ạ?
Thầy quát: « là mẹ mày ».
Trò òa lên khóc.

Khéo chiếu cõ

Trên đèn, trong chiếc chiếu hoa lòe loẹt, một bà đang ngủ đông, bóng cô nhập vào làm cho bà nhảy, múa huyên thuyên. Một lát đã đến chỗ cô đang chèo thuyền ngủ về.

Trong khi bóng cô đang cầm quạt vừa chèo thuyền, vừa nhảy múa, thì tự nhiên một tiếng nổ khá dài ở trong người bà đồng lợt ra, bà không phanh lại kịp, làm mặt bà đỏ tía.

Bác cung văn, nhanh trí khôn, ngồi dằng sau, bèn chữa thận cho bà đồng mà hát một câu rằng:

— Cõ... ô... ô... ngự đồng, cô rit, cô choi,
Cô bắn súng lục, cô bơi ư... thuyền rồng.

Đồng, tây gặp nhau

Cậu X người vùng « con tâu tảng đứng ở bụi te » (con trâu trắng đứng ở bụi tre — Thái Bình) mới bắt đầu học chữ tây, bập bê đợc:

— Bu-tông (button) cái khuy, bu-tông cái khuy.

Bà mẹ ngồi khâu bên cạnh tưởng cậu con bắt được cái khuy gì lạ, bảo mình trông, ngoảnh ra vẫn thấy cậu cầm đầu vào sách mà học: bu-tông cái khuy.

Bà tưởng cậu nghịch tinh phát gắt:

— Tao té con à? (trẻ con) khuy đâu mà tông (trông).

Anh hùng tương ngộ

Võ quí dãy, móng tay nhọn

Ông lão Ich giật trâu ra đầu làng để ăn cỏ. Nhà nhiều Phò ở gần đấy đang phoi cỏ, giặt. Chỗ ấy lại có bóng cây mát, nên lão Ich ta liền thả trâu rồi nằm ngủ. Trâu liền mon men lại ngay chỗ cỏ phoi của bác nhiều mà « chén ». Nhiều Phò thấy vậy liền bắt đèn 4 đồng bồi thường.

Việc không xong phải đem lên huyện.

Quan hỏi: Ông già kia, năm nay đã bao nhiêu tuổi đều rồi mà còn đê trâu ăn hại cỏ của người ta, lại không chịu đèn tiền bồi thường.

— Bầm quan lớn, năm nay con mới có

hai mươi tuổi.

— Hai mươi tuổi à? Lão này nói thế mà nghe được. Đầu, râu bạc phênh mà dám khai hai mươi tuổi.

— Bầm quan lớn, con thế này mà khai hai mươi tuổi thì ai tin được, cũng như con trâu của con trong một lúc mà ăn hết những 4 đồng bạc cỏ thì ai tin được.

Quan cả cười, tha bổng cho ông lão.

Võ quí dãy, móng tay nhọn

Hàng rào — Ai thịt chó, chả chó mu.. a a?

Khách gọi — Chó.

H.R. — Ai chó đây?

CHƠI XUÂN

Chơi xuân, nếu vướng phải gai, Xin mời lại số mười hai Sinh-Tử...

Số 12 Sinh-Tử, nếu không nói chắc ai cũng biết: đó là hiệu LÊ-HUY-PHÁCH, một hiệu thuốc lớn và có tiếng nhất xưa nay. Hiệu ấy có buồng riêng để thi-nghiệm bệnh Lậu, Giang-mai, Hạ-cam và nhận chữa những bệnh ấy, không khỏi không lấy tiền... Hiệu ấy sẵn lòng chỉ-dân những căn-nguyên và cách chữa các bệnh cho những người không biết và có ít tiền... Các thứ thuốc của hiệu ấy, đều đã phân-chất (analyser), và nhiều người công nhận là không đâu có những thuốc hay như thế. Mỗi buổi sáng, chủ-nhân hiệu ấy, sẵn lòng xem mạch giúp cho những ai có « bệnh nghi-ngờ » muốn hỏi, và trước khi muốn chữa. Ở tỉnh xa, muốn hỏi điều gì, cứ biên thư về: LÊ-HUY-PHÁCH 12 Sinh-Tử Hanoi, là hiệu ấy trả lời ngay nhưng phải định tem năm xu, và nếu muốn dùng thuốc thì hiệu ấy sẽ gửi cách linh-hóa giao ngân (contre remboursement).

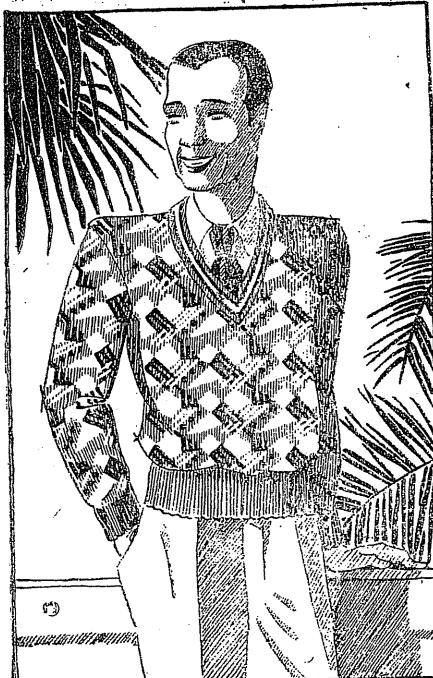
CẨM BẠCH

BUÔN ÁO CÚ-CHUNG
VÙA ĐƯỢC NHIỀU LÃI
VÙA ĐƯỢC TIẾNG
LÀ BUÔN HÀNG TỐT

HIỆU DỆT
CÚ-CHUNG

100, Rue du Coton, Hanoi

« Bắc-kỳ Nam-tứu Công-ty,
Đặt lò Văn-Điền cũng vì lợi chung.
Quản chi tốn của hao công,
Thương trường mở lối mong cùng bước lên.
Một lò thanh khí xây lên,
Hương xưa nồng đậm, cúc sen mặn mà.
Hơi men pha vị sơn hà,
Tinh say trong nước non nhà có nhau.
Bán buôn nào phải xa đâú,
Anh em kẻ trước người sau đồng lèn.
Buổi đời kinh-tế khó khăn,
Lợi quyền chờ để chuyên phần cho ai.
Yêu nhau giúp đỡ một hai,
Có công chất đá nữa rồi lên non.
Còn trời, còn nước, còn non,
Còn ty Văn-Điền ta còn say xưa.

BẮC-KỲ NAM-TỨU CÔNG-TY

RỎ LÀ CỨU KHỒ CỨU NẠN

Ai mắc phải ung thư sang đặc, lèn đinh, lèn nhọt, còng-cua, bắp-chuỗi, ống-gà, tràng-nhạc, mă-dao, vân vân, mới mọc ra hãy còn đau rứt, bất cứ to nhỏ đau đớn cách nào, mà chưa thành mă, chỉ gián một lá cao là tan liền. Nếu đã thành mă rồi thì chóng vỡ mà chóng khôi. Hoặc là nhức đầu, đau mắt, đau bụng, sốt rét, rắn rết cắn, bị thương bị đau, phong-thấp, tê-thấp, lạc-lắt, sâu quẩn, trẻ con thiên-rõ, mạch-lươn, chốc đầu, thối-tha vân vân, cũng chỉ gián một lá cao là khỏi hẳn, và chưa được, 36 chứng bệnh rất nguy hiểm nữa, cao gọi là cao NAM-THIỀN CỨU-KHỒ, mỗi hộp 0\$20, mỗi lá giá 0\$05, đã được nhiều người công nhận là cao rất thánh, đã được nhiều già-y tặng khen. Bán tại nhà thuốc NAM-THIỀN-ĐƯỜNG, 78 phố hàng Gai Hanoi, và Chi-diểm số 140 phố Khách Nam-dịnh, hiệu Việt-Hưng số 62 phố Cầu-đất Haiphong, Hiệu VĨnh-hưng-Tường Nghệ-an, hiệu VĨnh-Tường, Hué, hiệu Lý-xuân-Hòa đường Đỗ-hữu-Vị Tourane, hiệu Hoàng-Tả Qui-nhon, hiệu Mộng-Lương Nha-trang, hiệu Thành-Thanh, 33 Pellerin Saigon, và khắp các nhà đại lý bán thuốc NAM-THIỀN-ĐƯỜNG ở các tỉ h trong xứ Đông-Pháp.

TUYỆT NỌC

Lậu và Giang-Mai!!!

Phải bệnh này chưa được rút nọc, di độc còn lại, thức đêm làm việc nhọc, nặn ra ti dinh dinh hoặc mă, nước tiểu khi trong kh: vàng lẩn vẫn đục. Nhói ngứa trong ống tiêu-tiện v.v. mà bệnh Giang còn lại thấy dát thịt mỗi xương, nỗi mعن con như muỗi đốt v.v. chỉ dùng nhẹ 2,3 hộp, nặng 4,5 hộp là khỏi ngay. Tên gói thuốc Kiên Tinh Tinh (triết nọc Lậu Giang) giá 1p.50 một hộp.

Thiên truy!!!

2 hòn ngoại thận, hòn to, hòn bé, xung hạ nang, dùng 1, 2, 3, 4 lọ. Bất cứ lậu, mèi là hai hộp eo lèn bằng nhau ngay, giá 0p60 một lọ 6p. 12 lọ.

BÌNH-HƯNG
89, phố Mã Mây, Hanoi
GIÁY NỐI: 543

CHỮA KHOÁN BỆNH TÌNH

Lậu và Giang-Mai là những bệnh rất nguy hiểm không những hại cho cá-nhau mà hại cho cả nòi giống, ngài nào chẳng may mắc phải, xin mời lại hoặc viết thư lại BẢN-được-phòng, chúng tôi xin cam đoan chữa khoán eni trong một tuần lễ là tuyệt nọc, nếu không khỏi sẽ gá tiền lại. Thuốc Lậu và Giang-Mai Thành-Hà là những món thuốc chế theo khoa-hoc, uống vào không mệt nhọc, không hại sinh-dục; chỉ trong vài tiếng đồng-hồ là đỡ ngay; ai đã dùng qua đều phục là toàn được. Giá 0\$60 một ống.

Có phòng riêng để khám bệnh và làm thuốc rất vệ sinh.

Hỏi tại: THANH-HÀ-DUỐC PHÒNG
HANOI, 55, Route de Hué, 55, HANOI

Cần mua cò tem, con niêm Đông-
Đương dùng rồi và còn rõ, giá tính
phải chăng.

Đo nơi M. DUPICHAUD,
Trésor Phnom-Penh Cambodge.

VIỄN-ĐÔNG-TỒN-TÍCH HỘI

Công ty vô danh hùn vốn 4.000.000 phat-lăng
một phần tư đã góp rồi

Hội đặt dưới quyền kiểm-soát của Chính-phủ Toàn-quyền Đông-Pháp
Đảng-ba Hanoi số 419

Tổng-cục ở Hanoi — 32, phố Paul Bert — Giây nói số 892
Sở Quản-lý ở Saigon — 68, Bd. Charnier — Giây nói số 1099

BẢNG XỔ SỐ HOÀN TIỀN THÁNG DÉCEMBRE 1933

Mở ngày thứ ba 30 Janvier 1934 ở sở Quản-lý tại số 68, phố Charnier Saigon do ông Pierre Allizon Quản-lý Viễn-Đông Tồn-Tích Hội, tại Đông-Pháp chủ toạ, ông André L'agé và ông Trương Vinh Việt Đốc-Phủ Sứ dự toạ.

XỔ SỐ	SỐ PHIẾU ĐÃ TRÚNG	TÊN HỌ NGƯỜI CÓ PHIẾU TRÚNG
Lần mở trước trúng: 5.000\$	10.897	Phiếu này chưa có ai mua
	2.164 ^A	M. Kong Chione Avocat Cambodgien Phnom Penh Trúng lĩnh 200\$ ve
Lần mở thứ hai trúng: 1.000 \$	2.164 ^B	Phiếu này không hoàn lại vì tiền tháng chưa đóng.
	5.164	M. Nguyễn-văn-Thân Mécanicien P. T. T. Saigon Trúng lĩnh 1000 \$ ve
Lần mở thứ ba khô-i phải đóng tiền	577	An Khôn Compradore Descours et Cabaud Saigon Phiếu này đã đóng 300 \$ được hoàn lại ngay 1.270\$
	35.77	Phiếu này không được miễn trừ vì không đóng tiền tháng.
	6.577	Phạm Nhân Débitant de la SICA Faifoo Phiếu miễn trừ có thể đổi lấy ngay ra được là 502\$

Kỳ mở số sau định vào ngày thứ ba 27 Février hồi 1934 hời
11 giờ 15, tại sở Tổng-cục 32, Rue Paul Bert Hanoi.

Món tiền hoàn về cuộc xổ số to nhất kỳ tháng Février 1934
định là 5.000 \$.

KHẨP CÁC NƠI, CÁC ĐỊA
LỊCH HƯỚNG CHIẾU DỤNG PHẦN
SẮP NƯỚC HOA, HIỆU

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN JULES FERRY & CO LTD
81-83 SỐ 9 SƠNG-KHẨM HANOI

KÍNH MỜI

CÁC ÔNG, CÁC BÀ, NHÀ QUÈ, KÈ CHỢ

TẤT CẢ LẠI MUA THUỐC TẠI HIỆU

PHARMACIE CHASSAGNE

59, Rue Paul Bert — HANOI

Nhân dịp tết, bàn hiệu có nhiều quà
rất quý để biếu các quý khách mua
thuốc của bàn hiệu từ một đồng trở lên.

ĐĨA HÁT, VÍ-DA, NƯỚC HOA, ĐỒNG
HỒ, TÚI TIỀN, BÚT MÁY, BÚT TRÌ¹
MÁY, ĐỒ CHƠI CHO TRẺ CON V.V...

BẮT ĐẦU TỪ 19 THÁNG CHẠP TA CHO ĐẾN RẰM THÁNG RIÊNG

NHỮNG NGÀY ẤY CÁC QUÝ KHÁCH NÊN ĐẾN
MUA THUỐC CẦN DÙNG BỂ LẤY QUÀ BIẾU.

TRONG DỊP TẾT QUÝ - KHÁCH NÊN UỐNG

RƯỢU BỎ VIN 33.500. 2 \$ 10 một lít

Nếu quý khách muốn dùng rượu nho cũ
rất quý để thết khách trong dịp Tân-
xuân thì nên đến hiệu Chassagne mua
rượu quý của nước Pháp như sau này

VIN DE QUINQUINA . . . 2 \$ 25 một lít
VIN DE BANYULS . . . . 1 \$ 85 một lít